

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यज्जिभूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकदुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

पुस्तक ११] वीर संवत् २४४०, चैत्र आत्म. संवत् १८ [अंक ए मो.

ॐ

प्रभुस्तुति.

शार्दूलविक्रीनित.

नित्ये ^१आगमदेशना जलथकी जे नित्य गाजी रह्यो,
पेखो जे ^२परमात्म चंद्र उरनी ^३उर्भि उछाली रह्यो;
जे हागे सुखकार जव्य जनने सदज्ञान ^४गांजिर्यमां,
रहेजो आ अमचित्त मग्न सुखधी ते ^५वीर अंभोधिमां ?

१ आगम-शास्त्र द्वारा कहेल देशना रूपी जलथी. २ परमात्मा रूपी चंद्रने जोड़. ३ उर्भि
मोजा ४ उत्तम ज्ञान रूपी गंभीरतामां ५ श्रीवीरभगवान् रूपी समुद्रमां

૨૨૬ ધીર પુરુષોનું ન્યાયમાર્ગમાં પ્રવર્તન તથા અઢાર પાપસ્થાનક.

॥ ૐ ॥

ધીર પુરુષોનું ન્યાય માર્ગમાં પ્રવર્તન.

(ગીતિ.)

નીતિ નિપુણ કદિ નિન્દે, વાસ્તવના એ કરેજ અંતરથી;
આવી વરે જો રત્નચૂડી, વા ત્યાગે એ પૂર્વ કર્મ વશથી. ?
ચાય મરણ યદિ આજે, વા યુગ અન્તે વને ઢતાં મનથી;
ધીર પુરુષ નવિ.ઢંમે, નિજ રૂપદને એ ન્યાય તણા રૂપથી. ૨
(જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર)

અઢાર પાપસ્થાનક ચાલુ.

(અનુસંધાન ગતાંક ૫૪ ૨૧૧ થી)

“ક્રોધ પાપસ્થાનક” છઠું.

(ત્રીશવરસ ઘરમાં વર્યારે સુખ ભર વામાનંદ.—એ રાગ.)

પાપસ્થાનક છઠું તજેરે ક્રોધ કષાયનું મૂળ,
તપ જપ ધ્યાન સંયમ વૃત્તોરે ધર્મ ક્રિયા પ્રતિકુળ;
તજે સહુ ક્રોધનેરે ક્રોધ તે બોધ નિરોધ. (એ ટેક) તજે ૧
અંતર ક્રોધ સમાવીયેરે લાગે સ્વ આશ્રમઢાહ,
ભજના બાળે અન્યનુંરે તૂટતા પ્રશમ પ્રવાહ. તજે ૨
દ્રંદ યુદ્ધ ધર્મ કર્મનુંરે, અનંત કાળથી થાય,
ક્રોધ મહા મહા દુરિતનોરે નરકનું દ્વાર જલાય. તજે ૩
ચારિત્ર કૂળ ક્રોડ પુરવનુંરે આત્મ ભાવના જાય,
મે ઘડી ક્રોધ વિવશ થતારે ભારે અનર્થ જલાય. તજે ૪
તપ તપતા મુનિ આકરોરે ધરતા અતિ વેરાગ્ય,
શિષ્યના ક્રોધ થકી થયોરે અંડકોશીયો નાગ. તજે ૫
સજ્જન ક્રોધ કરે નહિરે દુરજનથી રહે દૂર,
ક્રોધી મુખે કટ બોલણારે કંટક સરિખા કુર. તજે ૬
અદિઠ કલ્લાણુ કરી રહ્યારે વીધ હળાહળ ખાય,
આ ભવ દુઃખ અતિ પામતારે ઉદય ભવાંતરે થાય. તજે ૭
ક્રોધ નિમિત્ત ક્ષમા ધરોરે રોકે આવતા કર્મ,
“દુર્લભ” સંવર ભાવથીરે આત્મ વરે શિવ-શર્મ. તજે ૮

લેખક.

દુર્લભજી વિં ગુલાબચંદ મહેતા.—વળા.

નિદન એજ અંતરાય કર્મની ઉદિત અવસ્થા.

રાગ અને દ્વેષ રૂપ ભાવ કર્મવડે આકર્ષાતા ૧ અષ્ટવિધ દ્રવ્ય કર્મો જ્યાં સુધી આત્મા સંસાર બંધનથી મુક્ત થયો નથી ત્યાં સુધી તેની સાથે ઓતપ્રોત થઈ જઈ-બંધ-ઉદય-પરિણમન આદિ અનેક પ્રકારની વિચિત્રતાનું જગતની દૃષ્ટિએ દર્શન કરાવે છે. આ ઉભય ભાવકર્મો આત્માના પૂર્વોપાર્જિત દ્રવ્યકર્મના પરિણામ રૂપે ઉદ્ભવે છે અને દ્રવ્ય ભાવ કર્મોને પરસ્પર કાર્ય કારણ ભાવ સંબંધ હોઈ એક બીજાની અપેક્ષાએ દરેકની પૂર્વ સ્થિતિનો વિનાશ અને નૂતન સ્થિતિનો ઉદ્ભવ થયાં કરે છે; રાગ અને દ્વેષ વડે દ્રવ્ય કર્મોનું આકર્ષણ થતાં કર્મ વર્ગણુ જે અત્યંત સૂક્ષ્મ છે અને જે રૂપી હોવા છતાં દિવ્ય ચક્ષુ ગમ્ય છે તેનો આત્માના અધ્યવસાય સાથે આત્માની પ્રવૃત્તિ અનુસાર પરિણમન સ્વભાવ હોવાથી તે વર્ગણુઓમાંથી પરિણામ પામવાને યોગ્ય કર્મ પરમાણુઓ અરૂપી આત્માની સાથે ક્ષીરનીર સંબંધથી જોડાય છે અને યતુર્વિધિબંધ તેજ સમયે પડે છે. પ્રસ્તુત બંધ તાત્કાલિક કે કાલાંતરે સ્વસ્થિતિ અનુસાર ઉદિત સ્વરૂપ-વિપાક પમાડે છે અને જેવો રસ-અધ્યવસાયની તીવ્ર મંદતાનુસાર બંધ રૂપે સંક્રમણ થયેલો હોય છે તેવું તેના વિપાકમાં સિંગ્ધપણું હોય છે અને આત્મપ્રદેશોમાં સ્પંદનો થઈ પ્રદેશોદય રૂપે પણ ભોગવાય છે.

આ અષ્ટવિધિ દ્રવ્ય કર્મોમાં ‘અંતરાય કર્મો’ સંબંધી વિચાર કરતાં પ્રથમ એ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થવા યોગ્ય છે કે અરૂપી-અમૂર્ત આત્માને ‘અંતરાય કર્મ’ શી રીતે ઉપધાત કરી શકે? નજીકના સંયોગોમાં પ્રત્યક્ષ અનુભવથી તપાસતાંજ એ સંભાધાન મલી આવશે. આપણી આસપાસ દેખાતા અનેક પદાર્થો-સંયોગો આપણા આત્માને અનેક પ્રકારની વિચિત્ર અવસ્થામાં મૂકતાનું અને નવા નવા વેશ ભજવાવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે; આત્મા અરૂપી હોવા છતાં જેવી જેવી વ્યવસ્થા તેની પાસે મૂકવામાં આવે તેવી તેવી વ્યવસ્થાનો તે નિયામક બને છે; પૂર્વ પરિચયોને અંગે શત્રુને જોઈ ક્રોધમાં પ્રવૃત્તિશીલ થાય છે, વિકારી દૃષ્ટિ થતાં ઓને જોઈ વિષયાંધ બને છે, તત્ત્વજ્ઞાનનું પુસ્તક પાસે જોઈ જ્ઞાનાભિલાષી થઈ પ્રયત્ન કરે છે, ગુરૂની સન્મુખ જતાં ઉપદેશામૃતનું પાન કરવા પ્રેરાય છે, દ્રવ્ય દેખી લાલચમાં લપટાય છે. આ રીતે અનેક પ્રકારના નજીકના સંયોગો અનુસાર તે અરૂપી હોવા છતાં તન્મય થઈ જઈ તેવો વેશ ભજવે છે; આવી અનેક જુદા જુદા પ્રકારની ચેષ્ટાઓ આત્મા સ્વપ્રાપ્ત સંયોગો અનુસાર કરે છે એ માત્ર અરૂપી આત્માને અનેક

૧ જ્ઞાનાવસ્થીય, દર્શનાવસ્થીય, મોહનીય, અંતરાય, નાગ, ગેત્ર, વેદનીય, અને આયુષ્ય.

૨ કર્મના પરમાણુઓ.

૩ પ્રકૃતિબંધ, રસબંધ, સ્થિતિબંધ અને પ્રદેશબંધ.

૨૨૮

વિદ્ય એજ અંતરાય કર્મની ઉદિત અવસ્થા.

પ્રકારના બાહ્ય સંયોગો કેવી પ્રબળ અસર કરે છે તે સ્ફુટપણે સમજાવે છે તો હવે રૂપી કર્મવર્ગીયોએ જે પ્રત્યક્ષપણે આપણે દેખી શકતા નથી તે પણ આત્મા ઉપર પોતપોતાના સ્વભાવ અનુસાર જુદી જુદી અસરો કરે તો તે સુક્તિ કે પ્રમાણથી અતિશ્લિષ્ટ નથીજ.

‘અંતરાય’ કર્મ પણ આવીજ રીતે વિશિષ્ટ પ્રકારની અસર આત્મા ઉપર કરે છે. જે અસર વડે આત્મબળનો હાસ થતાં તેની ગગનવિહારી ગતિનો ઉપક્રમ થાય છે. અનંત વીર્યવાન આત્મા જો તે કર્મથી સુકત હોય તો તેને કદાપિ કોઈપણ પ્રકારનું વિઘ્ન નરેજ નહિ તેમજ તે કોઈપણ બહારના સંયોગથી સ્વશુભથી વ્યુત થાય નહિ, પરંતુ ‘અંતરાય કર્મ’ નું પ્રાબલ્ય થતાં તેના નિર્દોષ શુભોનું આક્રમણ થાય છે અને એક વખત આત્મબળ ફેરવી કોઈ પણ પ્રકારનું ઉત્તમ પ્રશસ્ત કાર્ય કરવા તત્પર બનેલો હોવા છતાં તે મનુષ્યનું પ્રસ્તુત કાર્ય અટકી પડે છે અને સમુદ્રમાં જેમ પૂર જસમાં ચાલી જતી નોકાનો વેગ ખરાબા સાથે અથડાવાથી કુંડિત થઈ જાય છે તેમ આત્મબળનો વેગ અટકી પડે છે, આનું કારણ પૂર્વબદ્ધ અંતરાય કર્મની સંતતિ છે.

૧પાંચ કારણો જે જૈન દર્શન દરેક વસ્તુસિદ્ધિના નિમિત્ત રૂપે રજુ કરે છે તેમાં ‘કર્મ’ એ પણ મુખ્ય કારણ છે. ઉદ્યમ-સ્વભાવ-ભવિતવ્યતા આદિ જે વખતે કર્મ વિલાસનો ઉદ્ભવ થાય છે, અર્થાત્ કર્મની ઉદિત અવસ્થા પ્રકટ થાય છે, ત્યારે સર્વ કારણો ગૌણબની જઈ કર્મને આધીન થાય છે અને આસપાસના મનુષ્યોમાં બીજા બધા કારણો ગૌણતામાં મૂકાઈ કર્મનો દોષ મૂકાય છે, જ્યારે સ્વકાર્યમાં કોઈ પ્રકારનું વિઘ્ન આવે છે ત્યારે ‘અંતરાય કર્મ’ ને દોષ દેવાય છે અને એ રીતે અંતરાય કર્મનું સામર્થ્ય ગવાય છે. આ અંતરાય કર્મ ‘શ્રેયાંસિવદુ વિઘ્નનિ’ એ વાક્ય અનુસાર ખાસ કરીને આત્મશુભને પુષ્ટિકર દાન-લાભ-લોગ ઉપલોગ અને વીર્ય આદિ શક્તિઓમાં આડે આવે છે અને એ રીતે પોતાનો વિલાસ સ્થૂલ સ્વરૂપમાં પ્રત્યક્ષ કરે છે. અંતરાય કર્મના ઉદયથી પ્રાણી દાન દઈ શકે નહિ, ઈચ્છત લાભ પાસે આવ્યા છતાં પ્રાપ્ત કરી શકે નહીં અને આત્મબળ વડે ઉદ્યમદ્વારા પ્રાપ્ત કરેલો ‘મુખમાં આવેલો ગ્રાસ’ પાછો જાય છે અને ઇચ્છાઓ હોય છતાં રૂપની છાયાની જેમ તે શુભેચ્છાઓ મનમાંજ સમાઈ જાય છે, આ રીતે આત્મબળને કુંડિત કરનાર અનેક વિઘ્નોના પ્રસંગો ઉભા થાય છે.

માનવ જન્મની અમૂલ્યતા શામાટે સત્યાશ્ત્રોએ નિવેદિત કરેલી છે તેનું સહસ્ય

૧ કાળ, સ્વભાવ, ભવિતવ્યતા, ઉદ્યમ અને કર્મ.

આત્માનંદ પ્રકારા.

૨૨૯

સમભવતાં શ્રીમદ્ આનંદધનજીવદે છે કે 'કયાસોવે જીવજાગ વાજરે' એ એમ સૂચન કરે છે કે હે બાઈ હજી સુધી કેમ મોહ નિદ્રામાં સુતો છો ! જાગૃત થા ! વિચાર કર તારી જીવંતીમાં કાંઈ પણ સુકૃત કરવા ઇચ્છતો હો તો આવતી કાલે કરવા ધારેલું કાર્ય આજે જ કર અને બીજા પહોરમાં કરવા ધારેલું કાર્ય પહેલા પહોરમાં કર ! સદાગમ અને સદ્ગુણના વચનામૃતથી આત્મામાં પૂર્વ પરિચિત કઠોરતા દૂર થઈ સદ્ગુણોદ્ધિનો ઝળકાર, જિજ્ઞાસુપણું, અને કર્તવ્ય પાલનામાં તત્પરતા વિગેરે ગુણોની સિનગ્ધતા પ્રકટ થતાં કાંઈ પણ ઉત્તમ કાર્ય કરી કૃતકૃત્ય થવા પ્રેરાતા મનુષ્યો ઝડપી રહેલા અનેક વિદ્વેષોથી ઉપહત થાય છે અને કાર્ય ક્ષણથી મનુષ્યોને બે નસીબ રાખે છે. સૂક્ષ્મ વિચાર કરતાં વિદ્વં એ વસ્તુતઃ શું છે ? તે દૂર કરી શકાય કે કેમ ? એનો નિર્ણય પ્રાણીઓને એવું ઉચ્ચજ્ઞાન અર્પે છે કે તે પ્રાણીઓ પુનઃ સતેજ થઈ વિદ્વં પુનઃ પુનરપિ પ્રતિહન્યમાનાઃ પ્રારબ્ધ મુક્તમ જના ન પરિત્યજંતિ એ ન્યાયે કાર્યની પ્રગતિમાં પુનઃ પ્રયત્ન સેવે છે અને સર્વ સંયોગોની પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી ફલદ પરિણામ નીપજાવે છે.

જૈન દર્શનના પારિભાષિક શબ્દોમાં વિદ્વં એ 'અંતરાય કર્મની ઉદ્ધિત' સ્થિતિ છે આ અંતરાયકર્મ કર્મઘટકમાં દર્શાવેલા 'જિનપૂજામાં વિદ્વં કરવાથી, હિંસકકાર્યોમાં તત્પર થવાથી, અસત્ય વિગેરે બોલવાથી' આ કારણો વડે ઉપાર્જન થાય છે અને ઉદ્ધિતવિવાગ વેત્રાણ એટલે તે કર્મનો ઉદ્ધિત વિપાક અવસ્થાએ વેદવું તે છે. આ વિપાક અવસ્થા એજ વિદ્વં છે. અને અહીં સર્વ બીજાં કારણો ગૌણતામાં આવે છે.

આ રીતે ઉદ્ધિત કારણોને બાબુએ મૂકી 'અંતરાય કર્મનો ઉદ્ધિત' અદ્ભૂત કામ કરે છે છતાં ક્રિયા અને પ્રતિક્રિયાના નિયમાનુસાર ઉંડી પ્રબળ શ્રદ્ધાચુક્ત ઇચ્છાથી જે કાર્ય ક્ષણની મનુષ્ય આશાને સેવે છે તે કાળોતરે મળ્યા વિના રહેતું નથી. જો શ્રદ્ધા અને આશા તીવ્ર અને અધિક પ્રબળ હોય છે તો જે વસ્તુ સિદ્ધિની મનુષ્યોએ આશા સેવી હોય છે તે વસ્તુ ઉત્કૃષ્ટ સ્વરૂપે સમયના પરિક્રમ પછી પ્રાપ્ત કરે છે પરંતુ એ સંકલ્પની નિર્દોષતા અને ઉચ્ચતા ઉપર યોછો આધાર નથી. શ્રદ્ધા અને નિર્દોષ ઇચ્છા એ એવી વસ્તુઓ છે જે પૂર્વબદ્ધ કર્મનો વિનાશ કરવા સબળ સાધનભૂત બને છે.

આ ઉપરથી સંક્ષિપ્તપણે એ અનુભવ ક્ષિત થાય છે કે પ્રાણીઓએ અંતરાય કર્મનો યોગ પાડતી વખતે ચેતવું જોઈએ. ઉદ્ધિત અવસ્થામાં નિરાશા અને ખેદ સેવવાં તે કરતાં 'યોગ સમય ચિત્ત ચેતોરે' એ વાક્યને વારંવાર સ્મરણમાં રાખી

૧ વિદ્વેષોથી વારંવાર ઉપહત થવા છતાં આરંભેલાકાર્યોને સત્પુરૂષો તજ દેતા નથી.

૨ જિજ્ઞાસુવિશ્વ કરો હિંસાદ વ્રાયણો જન્મ વિન્વ

૨૩૦

હઠથી શું ધર્મ-પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે?

અનુકૂળ અનુષ્ઠાનોમાં પ્રવૃત્ત થવું અને ‘કંઈ લાખો નિરાશામાં અમર આશા છુપાઈ છે’ એ ઉદ્દ્યોધક વાક્યનું અવલંબન લઈ પુનઃ આત્મવીર્યને પ્રગતિમય કરી અંતરાય કર્મની ઉદ્ધિત અવસ્થા કાળક્રમે અળપાઈ જાય તેવો પ્રયત્ન સેવવો ઉચિત ગણાશે.

શા. કૃતેચંદ્ર ઝવેરભાઈ.
ભાવનગર.

દ્વગાઢર્મ:

હઠથી શું ધર્મ-પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે?

લેખક. મુનિ મણિવિજયજી. મુ. લુણાવાડા.

હઠ:—હું મહાનુભાવ જો તો ખરો. હઠ: આ શબ્દ તો એકજ છે અને તેના વર્ણ માત્ર બેજ છે તથાપિકાર્યો તો મોટા મોટા કરે છે. કોઈ કોઈ વાર છોટાના મોટા અને મોટાના છોટા. કાર્યનો ચિતાર આબેહુળ દુનિયાના જીવોને પ્રત્યક્ષ બતાવી આપે છે.

હઠ:—એટલે કર્કશતા (કઠોરપણું) અથવા કઠાચહને વિષે ગળી જવાપણું. પકડેલું પ્રાણાંત કળે પણ નહિ છોડવા પણું. જે વચન પકડાઈ ગયું હોય તે સત્ય હોય અથવા અસત્ય હોય તો પણ. તેને છોડવું નહિ. આવો જે કઠાચહ તેનું નામ હઠ કહેવાય છે.

જેમકે રાવણે સ્વ પરાક્રમ વડે કરી ત્રિલોકી ત્રણે લોકમાં નિષ્કંટકપણું કરેલું હતું. અર્થાત્ સ્વાયત્તવશ વર્તિ કરેલું ત્રિલોકીનું પણ રાજ્ય સ્વ કઠાચહ. હઠથી નાશ પામ્યું, એટલે લોકાના રાજ્યને હારી જઈ મરણ પામ્યો પરંતુ સીતાને અર્પણ કરી નહિ. સીતાને હરણ કરી જગાથી રાવણના કુટુંબપરિવારે તથા રામ લક્ષ્મણ તથા તેમના પરિવારે. સીતાને પાછી આપવા માટે ઘણાજ સમજાવ્યો પણ સમજાવ્યો નહિ ને રણસંગ્રામમાં લક્ષ્મણના હાથે મરણ પામી ચતુર્થ નકે ગયો. આ સર્વે પ્રવાપ હઠ (કઠાચહનોજ છે) ઉત્તમ પ્રાણિયો કોઈ દિવસ હઠને કરતા નથી. અને હઠ વડે કરી રહિત એવા ઉત્તમ જીવોનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રને વિષે ઘણાજ વિસ્તાર ભાવે લખાએલું છે એટલે તે સંબંધી દ્રષ્ટાંતો શાસ્ત્રમાં ઘણાજ છે.

હઠ છે કે માણસોને જ્યારે આપત્તિ (દુઃખ) આવનારું હોય છે ત્યારે દ્રઢ પદાર્થ હોય તે પણ કોમળ થઈ જાય છે. કારણ કે મૃદુ કહેતા કોમળ નાનો એવે; અગ્નિનો કણ પણ દ્રઢ એવી મોટી મોટી પથ્થરની શિલાઓને પણ ભેદી નાખે છે.

તોડી નાખે છે વળી પણ કહ્યું છે કે.

યતઃ

તેજસ્વિના ગૃહીતં, માર્દવ મુપયાતિ પશ્યન્નોહ મપિ
પાત્રંતુ મહદ્વિહિતં, તરતિ તદન્યંચતારયતિ,

॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—તેજસ્વિના ગૃહણ કરેલું કઠોર એવું લોખંડ છે તે પણ મૃદુતા કોમળ પણાને પામે છે અર્થાત્ અગ્નિને વિષે નાખેલું લોહ કઠણ હોય તો પણ મૃદુ પણાને પામે છે પીગળી જાય છે ને તેજ લોખંડનું પાત્ર (ભાજન કરેલું) હોય તેને પાણીને વિષે મુકવાથી તરે છે ને ઘીજાને પણ તારે છે. કહેવાનો સાર એ છે કે અભાગ્યનો ઉદય હોય ત્યારે કોમળ હોય તે પણ કઠોર થાય છે ને સદ્ અભાગ્યનો ઉદય હોય ત્યારે કઠોર પણ કોમળપણાને પામે છે, જેવો જેવો ઉદય હોય તેવા તેવા અધ્યવસાયને ઠરણીયો સુઝે છે ને કૃષો પણ તેવાજ પ્રાપ્ત થાય છે.

વિવેચન:—ગમે તેવો જડ બુદ્ધિવાળો માણસ હોય પણ જો તેને શુભ કર્મ નો ઉદય થાય તો તેને તથા પ્રકારના ઉત્તમ માણસો જોડે પ્રીતિ થાય છે અને તેમ કરવાથી પોતાના કઠોર પાણુના મહા દુર્ગુણોને દૂર કરી અત્યંત સરલપણાને પ્રાપ્ત કરે છે અને તેથી કરી લોકોને વિષે માન મહત્વપણાને મેળવી શકે છે. અધર્મી અવિવેકીપણાને જલાંજલી આપી સધર્મી સવિવેકી થઈ પોતાના માનવ જન્મને સફલ કરી શકે છે અને પ્રાણિયોના જ્યારે અભાગ્યનો ઉદય થાય છે ત્યારે ગમે તેના કોમળ અંતઃકરણનો હોય તો પણ કઠોર થઈ જાય છે અને તે પાછા મૂળ સ્થિતિને વિષે આવવા મહા મુશ્કેલ થઈ પડે છે. કારણ કે જેવો સહવાસ હોય છે તેવાજ શુભો અને દુર્ગુણો પ્રાપ્ત થાય છે. વળી કૃષ્ણધરના મસ્તક ઉપર રહેલો મણિ ઉત્તમ છે અને જેરને નાશ કરવાવાલો છે તો પણ કૃષ્ણધર નિર્વિષપણાને પામતો નથી. અહો ! અહો ! કર્મની મહા વિચિત્રતાતો જુઓ ! કર્મથી કોઈ અશુભ હોયતો શુભ પણાને પામે, શુભ હોય તો અશુભ પણાને પામે. કઠોર હોયતો મૃદુ પણાને પામે મૃદુ હોયતો કઠોરપણાને પામે. કોઈ સત્સંગ છતાં પણ નિર્મલ ન થાય. અને કોઈ સ્વભાવથી સહજ વાતમાં નિર્મળ થાય છે. જે જીવેને જેવા જેવા સંજોગ મલે છે તેવા તેવા ભાવ વિપાકોને મેલવે છે. તેજ પ્રમાણે વર્તે છે તેમજ હડ વાદીયોનું પણ એવુંજ સમજવું જો કે હડ સર્વથા નિંદનીક છે. તથાપિ કોઈને ધર્મની ઉત્પત્તિના કારણ જૂત થાય છે. બાહુબલિ રાજાના પેઠે

હરેવાહુચલિ દૃષ્ટાંતો યથા:—

જે અવસરે અકાણું લઘુ બંધવોના રાજ્યને હરણ કરી ભરત રાજાએ બાહુબલીના ઉપર દુત મોકલ્યો, ત્યારે તે દુતને બાહુબલીએ કહ્યું કે, અરે તદ્વારા સ્વામીને

૨૩૨

હઠથી શું ધર્મ-પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે?

છ ખંડ મધ્યા તો પણ જેમ અગ્નિ ઇંધન (લાકડાથી) તૃપ્તિ પામતો નથી તેમ તહારા સ્વામિને તૃપ્તિ થતી નથી. અઠાણું ભાઈએના રાજ્યને ગૃહણ કરી લીધા, તો પણ અત્યંત લોભી થઈ સંતોષને ત્યાગ કરી પાછો મહાઈ રાજ્ય પણ લેવાની ઇચ્છા કરે છે અને ચણાની લીલાવડે કરી મરીને (તીખાને) પણ ખાઈ જવા ઇચ્છે છે. અર્થાત્ અઠાણું ભાઈએના રાજ્યને તો ચણાના (દાલીયા) ના પેઠે ઝટપટ ખાઈ ગયો. લઈ લીધા. પણ ચણાના પેઠે મરીને ખાઈ જઈ શકે તેમ નથી. કારણકે હું તો મરી જેવો તીખો અગ્નિના ભડકા જેવો છું તેથી મને વશ કરતાં પહેલા ચક્ર-માંથી આસુ પણ નીકળી જશે. જેમ મરી ખાનારની આંખોમાંથી આંસુ નીકળી જાય છે તેમ મહાઈ રાજ્ય હરણ કરતા પણ તેમજ થવાનું છે. જેમ મરી આંસુ કઢાવે છે, જીભ અને ઓછ કહેતા હોઠને બાળી નાંખે છે. તેમ હું પણ મરી જેવો જ છું. અઠાણુંના રાજ્ય ઝટપટ લઈ લીધા તેમ તહારા સ્વામીથી મહાઈ રાજ્ય લઈ શકાય તેમ નથી. માટે કહે તહારા સ્વામીને રાજ્ય આપવા આવું છું. આવી રીતે કહી ભરત મહારાજના હૃદયને બાહુબલીયે વિસર્જન કર્યો અને તેના પાછળ બાહુ-બલી લશ્કર લઈને ચાલ્યા, બાહુબલીને આવતા જઈ ભરત મહારાજ પણ લશ્કર લઈ સન્મુખ ગયા ને અરસપરસ બાર વરસ પર્યંત મહાધોર રણસંગ્રામ ચાલ્યો પણ બન્નેમાંથી એક પણ હાથો નહિ ત્યારે ઈંદ્ર મહારાજે આવીને કહ્યું કે, વૈર તમારા બન્નેને છે તેમાં બીજા લાખો માણસોના જીવને શું કામે જોખમમાં નાખો છો? આવી રીતે ઈંદ્ર મહારાજના કહેવાથી તેમણે કહેલા દૃષ્ટિ યુદ્ધ ૧ વાક યુદ્ધ ૨ મુષ્ટિ યુદ્ધ ૩ દંડ યુદ્ધ ૪ આ ચાર પ્રકારના યુદ્ધ કર્યા, તેમાં પણ ભરત મહારાજનો પરાજય થયો. તેથી ભરતમહારાજ વિચાર કરવા લાગ્યા કે આ ચક્રવર્તિ છે કે હું છું? આવી રીતે વિચાર કરે છે તેવામાં દેવતાયે ચક્ર ભરત રાજ્યને આપ્યું. તેમણે રોષથી બાહુબ-ળજી ઉપર છોડ્યું તે પણ બાહુબળને પ્રદક્ષિણા કરી પાછું ભરત રાજના હાથને વિષે આવ્યું, કારણ કે એક ગોત્રીયોને વિષે તે પરાભવ કરી શકે નહિ. તે અવસરે ભરત મહારાજ ઉપર અત્યંત ક્રોધ ચડવાથી મુષ્ટિ ઉપાડી બાહુબળજી મારવા દોડ્યા ને થોડેક દુર જઈ વિચાર કરવા લાગ્યા. અહો અહો. મેં શું કરવા માંડ્યું. પિતાતુલ્ય જેટલા ભાતા મોટાભાઈને વધ કરવા હું તત્પર થયો છું. ધિક્કાર છે રાજ્યને, તેમજ સં-સારના દુઃખદાયી વિષય જન્ય સુખોને પણ ધિક્કાર છે. આવી રીતે વૈરાગ્ય તથા સંવે-ગરંગ પામી, ઉપાડેલી મુષ્ટિ નિષ્કળ કરવી નહિ એવી રીતે વિચાર કરી પોતાના મસ્તક ઉપર તે મુષ્ટિ મુકી પંચમુષ્ટિ લોચ કર્યો. દેવતાયે અહો સત્ત્વમ ! અહો સત્ત્વમ ! એમ જયજયારવ કરી પંચ પ્રકારના પુષ્પની વૃષ્ટિ બાહુબળજી ઉપર કરી, સાધુ-વેષ આપ્યો. તેથી બાહુબળજીયે વ્રત અંગીકાર કર્યું. આવી રીતે પોતાના બંધવને વ્રત અંગીકાર કરેલા દેખી ભરતમહારાજ મનમાં લગભગ પામી બાહુબલીને નમ-સ્કાર કરી વિનવવા લાગ્યા.

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

૨૩૩

હે બંધવ, તું મહારો અપરાધ ક્ષમા કર. હું ઓછો છું, ઉછાછળો છું. છકી ગયેલો છું, તું મોટો મહારાજ છે, તું મહારો અપરાધ ક્ષમા કર! મહારે તહારા સાથે વૈરભાવ નથી.

હે બંધવ, હું મહાઅપરાધી છું. હું મહા પાપીષ્ઠ છું. અનેક અકાર્યને કરવા-વાલો છું. છ બંડની ભૂમિને વશ કર્યા છતાં પણ મહારી લોભી તૃષ્ણા શાંત થઇ નહિ તેથી મેં અકાણું બાધયોના રાજ્યને ગૃહણ કર્યા, હવે તું મહારે એકજ બંધવ છે તે પણ મત લઇને બેઠો તો હું દુનિયાના અંદર અપયશથી લોકોને મહારૂં મુખ કેમ દેખાડીશ, આ દુનિયાને વિષે હવે હું કેમ રહી શકીશ. માટે હે બંધવ, આ રાજ્ય સર્વ તહારૂં છે તેને તું ગૃહણ કર અથવા તહારી મરણ પડે તેને આપી દે. હે બંધવ, એકવાર તો બોલ. હે બંધવ, એકવાર તું મહારા સન્મુખ જો. તું ન જુવે તો તને રિષભદેવજી તાતની આણ છે. એકવાર હસીને બોલ. હે બંધવ, મહારો જન્મ સફળ કર. આવી રીતે વિવિધ પ્રકારો વિલાપને કરતાં ચક્ષુ થકી અશ્રુની ધારાને ઝરાવતાં પશ્ચાતાપને કરી કરગરવા લાગ્યા.

ભરત મહારાજના વિવિધ પ્રકારના વચનોદ્ગારને શ્રવણ કરી બાહુબલજી મહારાજ લેશ માત્ર ડગ્યા નહિ, ચક્ષાયમાન થયા નહિ એટલે સંસારને વિષે પ્રીતિ-ભાવવાળા થયા નહિ.

ત્યારબાદ ભરત મહારાજ બાહુબલી મુનિને નમસ્કાર કરી પોતાનો અપરાધ ખમાવી તેમના પુત્ર સોમચંદ્રાને રાજ્ય આપી શોકાતુર થયા છતાં અયોધ્યાને વિષે ગયા.

હવે બાહુબલી વિચાર કરે છે કે મહારા પહેલા મહારા લઘુ બંધવોએ દિક્ષાને અંગીકાર કરેલી છે, તે વચને વિષે મહારાથી લઘુ છે તો તેમને હું નમસ્કાર કેમ કરું, માટે ઇલાંજ રહી ધ્યાન ધરી કેવળજ્ઞાન ઉપાર્જન કર્યા પછી તાતજી રિષભદેવજી પાસે જઇશ. આવો વિચાર કરી કર્મક્ષીણ કરવા માટે કાઉત્સ-ગ ધ્યાને રહ્યા. આવી રીતે એક વર્ષ પર્યંત કાઉત્સગ ધ્યાનમાં નિશ્ચલ રહેવાથી શરીર શુષ્ક થઇ ગયું, ઇન્દ્રિયો હણાઇ ગઇ, શરીર નિસ્તેજ થઇ ગયું, શીત તાપથી સુકાઇ જઇ દુર્બલ થઇ ગયા. વર્ષાઋતુમાં વેલડીયોથી વીંટાઇ ગયા, પશુપક્ષીઓએ માળા નાખ્યા, વેલડીયોથી વીંટાળ્યા. પગને વિષે વસ્ત્રીક (રાફડા) માટીના ટેકરા વૃદ્ધિ પામ્યા. આવી રીતે વર્ષને છેડે અવબોધ કહેતા જ્ઞાન થશે એવું જાણી રિષભદેવજી મહારાજે બ્રાહ્મી તથા સુન્દરીને મોકલ્યા. અત્યંત દુર્બલ અને નહિ બોલખી શકાય એવા બાહુબળજીને મહા મહેનતે બોલખી કહ્યું કે હે, બંધો ગજથકી નીચા ઉતરો! ગજ ઉપર ચડેલાને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું નથી. આવી રીતે કહીને ગયા પછી બાહુબળજી ચિત્તમાં ચમત્કાર પામી વિચાર કરવા લાગ્યા. અહો! અહો! મેં હસ્તી ઘોડા રથ

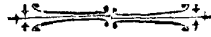
૨૩૪

દાનવીર રત્નપાળ.

પાયઠલ રાજ્ય સિદ્ધિ રમણી પરિવાર સર્વને ત્યાગ કરેલા છે ને મહારે હસ્તિ ક્યાંથી, તેમજ પરમ પવિત્ર બને મહારી બેન સાધવીઓ જે છે તે અસત્ય પણ બોલે નહિ. એમ વિચાર કરતાં ક્ષણ માત્રમાં સાવધાન થયા. ને વિચાર્યું કે, હા ! હા. મેં જાણ્યું. માન રૂપી હસ્તિના ઉપર ચડેલો છું. મહારા સરખા વિવેકી પુરૂષોને આ માન જોઈએ નહિ. અહો ! લઘુ ભાઈઓ છે તે પણ દિક્ષા તથા કેવલથી મહારાથી મોટાજ છે માટે મારે વંદન કરવા લાયક છે, માટે હું માનને છોડી મૂકીંથી જલ્દી જઈ રિષભદેવ સ્વામી તથા મહારા બંધવોને નમસ્કાર કરું આવો વિચાર કરી જેવો પગ ઉપાડે છે તેવામાંજ બાહુબલિ મહારાજને કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું; ત્યાંથી તે જઈ પ્રભુને પ્રદક્ષિણા કરી કેવલીની પર્વદાને વિષે બેઠા. અને તે સમયમાં ભરત મહારાજ રાજ્ય કરવા લાગ્યા. મરિચી સિદ્ધાંતના જ્ઞાનના બાણ થયા.

આવી રીતે હઠથી કરેલો ધર્મ પણ મહા ફળ દાયક થાય છે તેા જે મહાનુભાવો હઠને ત્યાગ કરી ધર્મનું આરાધન કરે તે ઉત્તમ ગતિને પામે તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.

इति हवे श्री बाहुबलि संबंधः संपूर्णः

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૬ થી શર.)

કોશાંબી નગરીની પાસે શાલિગ્રામ નામે એક રમણીય પ્રદેશમાં ગામ આવેલું છે. તે ગામ પૂર્વે સમૃદ્ધિમાન હતું. તેમાં શુભોત્તે ધામ રૂપ દામોદર નામે બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. શંકરને ઘેર જેમ ઉમા પાર્વતી છે, તેમ તેને ઘેર સોમા નામે એક સતી સ્ત્રી હતી. તે દામોદર અને સોમા બંને દંપતિથી મુગ્ધસદૃ નામે એક મુગ્ધ સ્વભાવ-ભોળા સ્વભાવનો પુત્ર થયો હતો. તે મુગ્ધસદૃને સારા કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી નામ પ્રમાણે શુભવાળી સુલક્ષણા નામે સ્ત્રી પરણાવી હતી. એક સમયે તે દામોદર અને સોમા-માતાપિતાનો સ્વર્ગવાસ થયો. તે પછી મુગ્ધસદૃ ગરીબાઈમાં આવી ગયો એટલે પોતાની પ્રિયા સુલક્ષણાને ઘેર મુકી તે દેશાંતરમાં આવ્યો ગયો. સુલક્ષણા ઘરમાં એકલી રહી તેની

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૩૫

પાસે મોટું કે નાનું કોઈપણ માણસ રહ્યું નહીં. આથી તેણી સદાચાર અને સત્કુળની મલિનતા થઈ જવાને ભય ધરવા લાગી. કારણકે, ચપળ પ્રકૃતિવાળું યૌવન વય એવું ઉચ્છૃંખળ છે કે, તેમાં વિષયોનું સ્મરણ થવાથી માણસ પોતાના મનને કોઈપણ રીતે રોકવાને સમર્થ થઈ શકતું નથી. સતી સુલક્ષણાએ પોતાના શીળની રક્ષા કરવા માટે અને મનને નિરોધ કરવા માટે કમળશ્રી નામે એક ધનાઢય-ગૃહસ્થની સુશીળ સ્ત્રી સાથે મેત્રો બાંધી. સતી સુલક્ષણા તે કમળશ્રીને ઘેર જતી અને તેણીની સાથે રનેહગોષ્ઠી કરી પોતાના મનને દુરાચારના માર્ગથી અટકાવતી હતી.

એક વખતે નિર્મળ હૃદયવાળી વિમળા નામે કોઈ સાધ્વી આવ્યા અને તે પરિવાર સહિત કમળશ્રીના ઉપાશ્રયમાં ઉતર્યા. સુલક્ષણા બ્રાહ્મણી હતી, તેથી તેણીએ પૂર્વે કોઈવર જૈન સાધ્વીઓ જોયેલી ન હતી તેથી આ વિમળા વગેરે સાધ્વીઓને જોઈ મુગ્ધપણને લઈને તેણીએ આશ્ચર્ય સાથે પોતાની સખી કમળશ્રીને આ પ્રમાણે પુછ્યું, “સખી વિમળા, આ સાધ્વીઓ ધણી વગરની થઈ પૃથ્વી ઉપર કેમ ફરતી હશે? તેમને પતિ, પ્રજા કે કુટુંબ હશે કે નહીં? તેમના શરીર ઉપર માંગલિક આભૂષણો કાંઈ પણ હોવાતા નથી અને તેમના શરીર શૃંગાર તથા વેષ વગરના કેમ છે? તેમજ તેમના મસ્તક ઉપર વાળ કેમ નથી?” સુલક્ષણાની આવી મુગ્ધતા જાણી કમળશ્રી બોલી-“સખી, આ સાધ્વીઓ કહેવાય છે. તે મહાસતીઓ છે. સત્ય સંયમરૂપ તેમનું જીવિત છે. તેઓએ માંગલિક આભૂષણો ત્યજી દીધાં છે. સર્વ જાતના દૂષિત પદાર્થોને તેમણે ત્યાગ કર્યો છે કષાયના અસાવધી તેમના હૃદય નિર્મલ હોય છે. તેઓ તત્ત્વાર્થના જ્ઞાનને જાણનારી, નિષ્કપટપણે બ્રહ્મચર્ય પાળનારી, બ્વહાર માર્ગથી વિરામ પામનારી, સર્વજ પ્રભુએ કહેલા અનુદાનને આચરનારી અને આશ્રયોના દ્વારને બંધ કરનારી હોય છે. આ સાધ્વીઓ આ સંસાર સાગરમાં પડેલી પોતાની સ્ત્રી જાતિને ઉદ્ધાર કરવાને માટે કૃપાથી કૃતાર્થ થઈ આ પૃથ્વી ઉપર વિચરે છે. હે સખી સુલક્ષણા, આ સાધ્વીઓનું મન માતાપિતા વગેરે સંસારના સર્વ સંબંધ છોડી સર્વ જાતના પાપકર્મની નિરતિમાં લાંબા કાળથી લીન થયેલું હોય છે. આ સાધ્વીઓમાં કેટલીએક રાજ્યોની અને કેટલીએક આપારીઓની પુત્રીઓ હાજલ થયેલી હોય છે. તેઓ આ સંસારના ભોગથી વિરક્ત થઈ નિઃસંગ ધર્મને આશ્રિત થયેલી છે. આ પવિત્ર સાધ્વીઓને રાજ્યો અને શ્રીમંતો વગેરે સર્વે શ્રદ્ધાથી પોતાની કુળદેવી હોય અથવા માતા હોય તેમ ગણી તેમનું બહુમાન કરે છે. સખી, પરમાર્થ દૃષ્ટિવાલી આ સાધ્વીઓનો સમાગમ પુણ્ય વિના મળવો

૨૩૬

દાનવીર રતનપાળ.

મુશકેલ છે, કારણકે, એ પવિત્ર સાધ્વીઓની સંગતિ શમ તથા સમતારસની પરખ રૂપ ગણાય છે. આ સાધ્વીઓની વંદના અને આરાધના સર્વ દુઃખને હરનારી છે અને એમના ચરણોની રજ જે લલાટે સ્પર્શ કરી હોય તો તત્કાળ ઈષ્ટ વસ્તુને આપનારી થાય છે. ” પોતાની સખી કમલશ્રીના મુખથી સાધ્વીઓના ગુણ જાણી સરળ પ્રકૃતિવાળી સુલક્ષણા પોતાના હૃદયમાં વિસ્મયથી આ પ્રમાણે વિચાર કરવા લાગી—“ મારા પતિ પરદેશ ગયા છે તેથી માડું ચિત્ત અલ્પકાળ સુધી કોઈપણ રીતે સન્માર્ગે રહેતું નથી. તો આ સાધ્વીઓ પોતાના શીળને સર્વ પ્રકારે શુદ્ધ કેમ રાખી શકતી હશે ? અને યૌવન વયથી ચપળ એવા મનને શી રીતે અટકાવી શકતી હશે ? શું તેઓ કોઈપણ એવો મંત્ર જાણતી હશે ? અથવા તેમની પાસે એવી કોઈ ઔષધી હશે ? અથવા તેમને ગુરૂએ એવો કોઈ પ્રકાર ખતાવ્યો હશે ? તેમના મનને રોધ કેવી રીતે થયો હશે ? એ વાત હું જાતેજ એકવાર સાધ્વીને પુછી જોવું કારણકે, કુલીન સ્ત્રીઓને એ વાત ઘણી ઉપયોગની છે. ” આવું વિચારી સુલક્ષણાએ વિમળા ગણિનીને આ પ્રમાણે પુછ્યું—“ માતા, તરૂણ સાધ્વીઓ પોતાના ચપળ મનને શી રીતે રોકી શકિત હશે ? એ વાત મને સારી રીતે સમજાવો. ” સાધ્વીએ જણાવ્યું, “ નવાનવા સહર્મ કરવામાંજ મનને જોડનારી સાધ્વીઓનું મન પછી કદિપણ કુમાર્ગે જતું નથી. જોન સુલક્ષણા, તે વિષે એક દૃષ્ટાંત છે, જેમ હાથીનું મન ઉચ્છૃંખળ હોય છે, પણ તેના મર્મ સ્થળમાં અંકુશ ઘોંચવામાં આવે છે, તેથી તેનું મન પછી સદા અંકુશમાંજ લીન રહે છે, તેના મનમાં કદિપણ પોતાના સ્વતંત્ર સ્થાનરૂપ વિધ્યાચળનું ચિંતન થતું નથી, તેવી રીતે અમે સાધ્વીઓનું મન સદા સારા સિદ્ધાંતોનું અધ્યયન, અને અધ્યાપન વગેરેમાં તલીન રહેવાથી તે વિષયોનું સ્મરણ કદિ પણ કરતું નથી. જેમ ચપળ એવો પણ મર્કટ કંઠમાં શૃંખળા નાંખવાથી પોતાના યોગીનેજ અનુસરે છે. તેવી રીતે મન ચપળ છે, પણ જો તે નિયમિત કર્યું હોય તો આત્માના વ્યાપારનેજ અનુસરે છે. જેમ પરનના માર્ગમાં આવેલું રૂ આકાશમાંજ પ્રવર્તે છે તેમ લગાડેલું મન આત્માના સારા કે નકારા વેપારમાં પ્રવર્તે છે. પ્રિય જોન, તેથી સજ્જન મનુષ્યોએ પોતાના મનને હંમેશાં સંયમના યોગેમાંજ પ્રવર્તીવું; વ્યાપરમાં પ્રવર્તે તેવા યોગોમાં પ્રવર્તેલું મન કદિપણ નકારા માર્ગમાં જતું નથી તેને મટે પ્રશમરતિ ગ્રંથમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે, “ પિશાચનું આખ્યાન અને એક કુલવધૂનું ગોપને ઘેર જવાનું આખ્યાન સાંભળીને ઉત્તમ પુરૂષોએ પોતાના મનને સંયમ યોગમાં વ્યાપારવાળું કરવું જોઈએ ” જોન સુલક્ષણા, સંયમ એ ઉત્તમ વસ્તુ છે. તે સર્વથી અને દેશથી પાળવાથી શુદ્ધ ગણાય છે. સમ્યક્ત્વની દૃઢતાને માટે સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે કહેલું છે, જીવ-અજીવ વગેરે નવતત્ત્વોના અર્થને સ્વાવધી અને ઉપદેશથી જે જીવ શ્રદ્ધા પૂર્વક સ્વીકારે તે સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે, તેવા

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૩૭

સમ્યક્ત્વમાં બુદ્ધિને સ્થિર કરી જે મનુષ્ય સર્વ આવશ્યક ક્રિયાઓને યથાકાલ આચરે તે મનુષ્ય અદ્ય સમયે મુક્તિને પામે છે.”

સાધ્વી વિમલાના સદ્રચનથી કહેલા આ ઉપદેશથી સુલક્ષણા લઘુકર્મી હોવાથી તત્કાલ આર્હત ધર્મને પ્રાપ્ત થઈ. તે પછી તેણી શ્રાવકની સર્વ ક્રિયાઓને સાધ્વીજી પાસેથી શીખી અને તેને યથાશક્તિ તે સદા આચરવા લાગી. જ્ઞાનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશમથી તેણીએ અનુક્રમે તે સાધ્વીની પાસેથી જૈન પ્રવચનમાં પ્રવીણતા મેલવી. ત્યાર પછી તેણીનું મન જલમાં માંછલાની જેમ નવા નવા ધર્મ-કાર્યોમાં લીન થઈ ગયું અને તેથી તે બીજા વિષયોનું સ્મરણ કરતાં અટકી ગયું.

તે પછી લાંબે વખતે સુલક્ષણાનો પતિ મુગ્ધલદ્દ દેશાંતરથી ઘેર આવ્યો. તેણે આવતા વેંતજ સુલક્ષણાને પુછ્યું કે, “હે સુંદરી’ તું મારા વિયોગે લાંબો વખત શી રીતે રહી શકી હતી?” સુલક્ષણાએ જણાવ્યું, “સ્વામી’ માફ’ મન સદ્ધર્મમાં સદા વ્યાપારવાળું હતું, તેથી તમારા વિયોગની પીડા મને જરા પણ જણાઈ નથી.” મુગ્ધલદ્દે આશ્ચર્યથી પુછ્યું. “પ્રિયે’ તારું મન એવા કયા સદ્ધર્મમાં લીન થયું હતું?” સુલક્ષણા બોલી. “પ્રાણનાથ’ તે સમ્યગ જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને ચરિત્ર રૂપી જૈન ધર્મ છે. સંક્ષેપથી અથવા વિસ્તારથી જે યથાર્થ તત્ત્વોનો ઓધ થાય, તેને વિદ્વાનો સમ્યગજ્ઞાન કહે છે. શ્રી જિન ભગવંતે કહેલા તત્ત્વો ઉપર રૂચિ થાય, એ સમ્યગ શ્રદ્ધાન કહેવાય છે, તે સ્વાભાવથી અને ગુરૂના ઉપદેશથી પ્રાપ્ત થાય છે. સર્વ સાવધ યોગનો ત્યાગ કરવો, તે ચરિત્ર કહેવાય છે. તે સાધુને સર્વશી અને શ્રાવકને દેશથી હોય છે.” ઇત્યાદિ સુલક્ષણાએ સર્વજ્ઞ કથિત ધર્મને વિસ્તારથી કહી સંભલાવ્યો. તે સરળ સ્વાભાવવાળા મુગ્ધલદ્દના હૃદયમાં ઘણુંજ રૂચિકારક થઈ પડ્યો. સરળ પ્રકૃતિ મનુષ્યજ સહેલાઈથી પ્રબોધ પામે છે. તેને માટે કહ્યું છે કે, “મુગ્ધ માણસ સુખે આરાધી શકાય છે. વિશેષ સમજી માણસ તેથી પણ વધારે રહેલાઈથી આરાધી શકાય છે, પણ જે જ્ઞાનનો અદ્ય ઓધ મેલવી પોતાને પડિંત માની બેઠા હોય, તેવા માણસને તો સાક્ષાત્ બ્રહ્મા પણ રંજન કરી શકતા નથી.”

મુગ્ધનાલદ્દ મુગ્ધહૃદયમાં સર્વજ્ઞ કથિત ધર્મસારી રીતે પરિણત થઈ ગયો, તેથી તે હળવે હળવે નિશ્ચય શ્રાવક બની ગયો. કેટલેક સમયે પરસ્પર સ્નિગ્ધ હૃદય વાળા અને સાંસરિક લોગ લોગવનારા તે દ્વંપતિને ગૃહસ્થાશ્રમ રૂપી વૃક્ષના ફલ રૂપ પુત્ર ઉત્પન્ન થયો. એક વખતે શીયાળામાં ટાઢથી પીડિત એવો મુગ્ધલદ્દ પુત્રને કેક ઉપર તેડી બ્રાહ્મણોથી વિંટાઈ રહેલી એક અગ્નિહોત્રની સગડીમાં તાપવા ગયો. તેને જોઈ “આ મુગ્ધલદ્દ પોતાનો ધર્મ છોડી શ્રાવક થઈ ગયો છે” એવી ધબ્બી

૨૩૮

દાનવીર રતનપાળ.

લાવી મંડળમાં રહેલા બ્રાહ્મણોએ તેને કહ્યું કે, “અરે ભદ્ર, તું શ્રાવક થઈ ગયો છે. તેથી તને પાપ લાગ્યું છે. અને આ ધર્મની સગડી છે. તેથી તારે અહીં આવવું નહીં, તારાથી અમારો ધર્મ દૂષિત થાય.” આવા બીજા પણ ઉપહાસ્યના વચનો બોલતા તે વિદ્વંસક જેવા બ્રાહ્મણોએ તેને તાપવા દીધો નહીં. આવા જૈન ધર્મના ઉપહાસ્યથી તે મુગ્ધભટ્ટને તે વખતે ઘણો ખેદ થઈ આવ્યો. તત્કાલ તેણે આવેશથી કહ્યું કે “જે જીનેશ્વરનો કહેલો ધર્મ સત્ય અને સનાતન હોય તો આ મારો બાળક આ અગ્નિમાં પડી શરીરે આખાઈ રહેજે અને જે તે ધર્મ ખોટો અને આધુનિક હોયતો આ બાળક ભસ્મ થઈ જજે.” આ પ્રમાણે કહી મુગ્ધભટ્ટ પોતાના બાળપુત્રને અગ્નિમાં હોમી દીધો. તે વખતે બ્રાહ્મણો હાહાકાર કરવા લાગ્યા, આ વખતે સર્વજ્ઞ મતનો ઉદ્ધોત કરનારી કોઈ દેવીએ તે અગ્નિમાં પડતા બાળકને અકસ્માત્ કમળના સંપુટમાં ધરી રાખ્યો. આ દેવી કોણ હતી, તેના વૃત્તાંત આ પ્રમાણે છે. તે પૂર્વ જન્મે ભારે કર્મીપણાને લઈને શ્રાવક ધર્મની વિરાધના કરવાથી એક સામાન્ય વ્યંતરી થઈ હતી. એક વખતે તેણીએ કેવલી ભગવાનને પુછ્યું કે, “મને બોધિ સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થશે કે નહીં?” તેના ઉત્તરમાં કેવલી ભગવાને જણાવ્યું કે, “તને અવશ્ય સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થશે પરંતુ તારે સમ્યક્ત્વની ઉદ્ભાવનાને માટે વિશેષ પ્રયત્ન કરવો.” કેવલી ભગવાનના આ વચન ઉપરથી ત્યારથી તે દેવી અવધિ જ્ઞાનવડે નિરંતર જ્યા કરતી હતી અને આવા કાર્યો કરવામાં સાવધાન રહેતી હતી. તેણીના જાણવામાં આવ્યું એટલે તેણીએ આ બ્રાહ્મણના બાલકને કમળના સંપુટમાં ધારણ કરી લીધો હતો. જ્યારે આ ચમત્કાર જોવામાં આવ્યો એટલે કેટલા એક બ્રાહ્મણો આર્હત ધર્મ ઉપર ઈર્ષ્યા રહિત થઈ ગયા હતા. મુગ્ધભટ્ટ હર્ષિત થઈ પોતાના બાલકને લઈ ઘેર આવ્યો અને તેણે તે સર્વ વૃત્તાંત પોતાની પ્રિયા સુલક્ષણાને નિવેદન કર્યો. તે સાંભળી સુલક્ષણા બોલી દેવ, તમે આ અવિચારી કામ કર્યું છે. શ્રીજિન ભગવાને તત્ત્વાર્થ ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી તે સમ્યક્ત્વ એમ કહેવું છે. જેમનું એ સમ્યક્ત્વ શુદ્ધ હોય તેઓ પરસ્પર સાધર્મિભાવથી તે પર પક્ષપાત કરનારા થાય છે અને પછી તેઓ મૃત્યુ પામી સુલભ બોધી થાય છે. જેમનો સ્નેહ પોતાના સાધર્મિઓના કરતાં પુત્રાદિક ઉપર વિશેષ હોય છે, તેમને માટે સિદ્ધાંત નીતિ પ્રમાણે સમ્યક્ત્વનો સંશય અવશ્ય રહે છે. આથી કોઈ ઉપયોગવાદી શાસન દેવીએ ભવિતવ્યતાથી પોતાના સમ્યક્ત્વની ઉદ્ભાવના કરવા માટે આ બાળકની રક્ષા કરી છે. પરંતુ જે કદિ દેવીનું અવધાન ન હોય અને આ બાળક બળી જાય તો તેથી કાંઈ અરિહંતનો ધર્મ અસત્ય અને આધુનિક કરતે નહીં. જે તત્ત્વ દષ્ટિવાળા પુરૂષો છે, તેમના હૃદયમાં તો આર્હત ધર્મ સારો રીતે પેટેલોજ છે. તેમને કાંઈ સાધર્મિકના સાંનિધ્યની જરૂર રહેતી નથી. વસ્તુતાએ તત્ત્વાર્થ ઉપર શ્રદ્ધાન

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૩૯

એજ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે. તેથી જો હૃદયનું ચળાચળપણ હોયતો પછી શ્રદ્ધાન શી રીતે ઘટે? જેઓ ધર્મમાં નિશ્ચળ છે, તેમની આગળ તો આ બાળચેષ્ટા છે. એવી રીતે કરવાની વાત તો શી કરવી? પણ એવો વિચાર કરવો, એ પણ તેમને યુક્ત નથી.” સુલક્ષણા પોતાના પતિને આ પ્રમાણે કહેતી હતી, તે દરમીયાન તેણીના સાંભળવામાં આવ્યું હતું કે, કૌશાંબી નગરીમાં શ્રી અજિત ભગવાન સુર-અસુરો સહિત સમોસર્યા છે, સમય બાળનારી સુલક્ષણા આ તક સાધી મુગ્ધ સ્વભાવવાળા પોતાના પતિને આહ્વાન ધર્મ ઉપર નિશ્ચળ કરવાને આ પ્રમાણે કહ્યું-“આર્ય પુત્ર, મારા કહેવા ઉપર જો આપને પ્રતીતિ ન આવતી હોય તો કૌશાંબી નગરીમાં જઈ સર્વજ્ઞ ભગવાન અજિત સ્વામીને પુછો.” સુલક્ષણાના આ વચન ઉપરથી તે સમ્યક્ત્વની પ્રતીતિ કરવા માટે મુગ્ધ ભટ્ટ પોતાની પ્રિયા સાથે ત્યાં ગયો અને અજિત પ્રભુને સર્વજ્ઞ માની તેણે ગૂઢ પદોથી આ પ્રમાણે પુછ્યું; “સ્વામી, કેમ તે તેમજ છે કે?” પ્રભુએ કહ્યું, “હા તેમજ છે.” મુગ્ધ ભટ્ટે કહ્યું, “તે કેવી રીતે?” પ્રભુ બોલ્યા, “જે તત્ત્વાર્થ ઉપર શ્રદ્ધાન તેજ સમ્યક્ત્વ છે.” આ સાંભળી મુગ્ધભટ્ટને ખરી પ્રતીતિ થઈ ગઈ અને તેથી તે મૌન ધરીને બેસી રહ્યો. આ સમયે પરાપકારી પુદ્ધિવાળા પ્રભુના આઘ ગણધરે બધી ધર્મદાને પ્રતિબોધ થાય તેવા હેતુથી વંદના કરી પ્રભુને પુછ્યું, “ભગવન, આ બ્રાહ્મણે શું પુછ્યું? અને આપે તેને શું કહ્યું? અને આ બ્રાહ્મણ કોણ છે?” ગણધરના આ પ્રશ્ન ઉપરથી સર્વજ્ઞ પ્રભુએ તેનું સર્વ વૃત્તાંત પ્રથમથી કહી સંભળાવ્યું. તે વૃત્તાંત સાંભળીને ઘણાં જીવો પ્રતિબોધ પામી ગયા અને મુગ્ધભટ્ટની સમ્યક્ત્વ ઉપર અત્યંત સ્થિરતા થઈ ગઈ. તે પછી તે મુગ્ધભટ્ટે વૈરાગ્યથી દીક્ષા લીધી અને છેવટે પરમાર્થ દૃષ્ટિવાલો તે મુગ્ધ ભટ્ટ અનુક્રમે કેવળ જ્ઞાનને પ્રાપ્ત થયો. સુલક્ષણા પણ પતિના વિયોગ વખતે વિમળા સાધ્વીના મુખથી ધર્મ જ્ઞાન બાણી વિષયોના સ્મરણમાં ઉન્મુગ્ધ થયેલા પોતાના મનને આહ્વાનના કૃત્યોથી વશ કરી છેવટે પરમાત્માની સંપત્તિને પ્રાપ્ત થઈ હતી.

અપૂર્ણ.

જ્ઞાન સંવાદ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૮ થી શરૂ.)

અવધિજ્ઞાનના આ ઉદ્દગારો સાંભળી મનઃપર્યવ જ્ઞાને પોતાના સ્વરૂપનું આ પ્રમાણે બ્યાન આપ્યું. “મિત્રો, આહ્વાન આગમમાં વિદ્વાનો મને મનઃપર્યવ એવા નામથી બોલાવે છે. કેટલાએક મનઃપર્યાય એવા નામથી પણ મને બોલાવે છે. સ્ખલમતિ અને વિપુલમતિ એવા મારા બે પ્રકાર છે. મારાથી અઢી

૨૪૦

જ્ઞાન સંવાદ.

દ્રોપ સમુદ્ર અંતવર્તી સર્વ સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયના મનોગત ભાવને જાણી શકાય છે. તે ઉપર બતાવેલા મારા બે લેહમાં ઇન્દુમતિ કરતાં મારો વિપુલમતિ લેહ નિર્મલ મનોગત ભાવને જાણી શકે છે. આ મારા બે પ્રકાર અદ્ભુત અને ઉચ્ચ ગણાય છે. આથી આર્હત વિદ્વાનો મારી ઘણી પ્રશંસા કરે છે, તે મારા ઉભય પ્રકારમાં ઋત્નુમતિની અપેક્ષાએ વિપુલમતિ અધિક શુદ્ધ ગણાય છે. કારણ કે, ઋત્નુમતિ જ્ઞાન વાળા પડી જાય છે અને વિપુલમતિ જ્ઞાનવાળા પુનઃ પડતા નથી. એટલી તેમાં વિશેષતા છે. આ મારા ઉભય લેહથી મારો મહિમા જૈન આગમમાં પ્રશંસનીય ગણાય છે. ભદ્ર, અમારો મહિમા સાંભળી તમેને ખાત્રી થશે કે, આપણે આ મિત્ર ઉચ્ચ આસનનો પૂર્ણ અધિકારી છે.

મનઃપર્યવજ્ઞાનના આ વચનો સાંભળી અવધિજ્ઞાને આશ્ચર્ય કરીને જાણાવ્યું, મિત્ર મનઃપર્યવ, તમારો વૃત્તાંત જાણી મારા મનમાં એવી શંકા ઉત્પન્ન થાય છે કે, મારા અને તમારી વચ્ચે વિશેષ તફાવત દેખાતો નથી. મારા અધિકારથી તમારો અધિકાર ચડીયાતો હોય એમ લાગતું નથી. ઉચ્ચ આસન મેળવવામાં પણ આપણે બંને સરખા અધિકારી છીએ. જો તમારો મારા કરતાં વિશેષ અધિકાર હોય તો તમે મારાથી દોષ બતની વિશેષતા દેખાડી આપો.”

અવધિ જ્ઞાનના આ વચનો સાંભળી મનઃપર્યવ જ્ઞાને શ્રુત જ્ઞાનની સામે જોયું, એટલે તે વિદ્વાન જ્ઞાને વિચાર કરીને આ પ્રમાણે કહ્યું, “ મિત્ર અવધિ જ્ઞાન, વિશુદ્ધ ક્ષેત્ર, સ્વામી અને વિષયને લઈને તમારા બંનેમાં લેહ પડે છે એટલે વિશુદ્ધિકૃત, ક્ષેત્રકૃત, સ્વામિકૃત તથા વિષયકૃત એવી અવધિજ્ઞાનમાં અને મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં વિશેષતા છે. કહેવાને આશય એવો છે કે, અધિક શુદ્ધિ દ્વારા થયેલ અવધિજ્ઞાન અને મનઃપર્યવજ્ઞાન, ક્ષેત્ર દ્વારા થયેલ અવધિ અને મનઃપર્યાય, સ્વામી અને વિષય દ્વારા થયેલ અવધિજ્ઞાન અને મનઃપર્યાય જ્ઞાનમાં સ્પષ્ટ લેહ રહેલો છે. સારાંશકે અવધિજ્ઞાનની અપેક્ષાએ મનઃપર્યાય જ્ઞાન અધિક શુદ્ધ છે. કારણ કે, અવધિજ્ઞાનવાળા જેટલા રૂપ અથવા રૂપી દ્રવ્યોને જાણે છે, તેમને મનઃપર્યાય જ્ઞાની અધિક શુદ્ધતાથી મનોગત હોવા છતાં પણ અધિકતર શુદ્ધતાથી જાણે છે. ક્ષેત્રકૃત, અવધિજ્ઞાન અને મનઃપર્યાયજ્ઞાનના લેહને મારે આર્હત આગમમાં લખ્યું છે કે, અવધિજ્ઞાન તો અંગુલના અસંખ્યેય લાગાદિ ક્ષેત્રોમાં ઉત્પન્ન થઈ સંપૂર્ણ લોક પર્યંતમાં હોઈ શકે છે અને મનઃપર્યાયજ્ઞાન મનુષ્ય ક્ષેત્રમાંજ ઉત્પન્ન થાય છે, બીજા કોઈ ક્ષેત્રમાં ઉત્પન્ન થતું નથી. આ બંનેમાં સ્વામિકૃત લેહ એવો છે કે, અવધિજ્ઞાન તો સંચત અને અસંચત બધા જીવોને બધી ગતિમાં થાય છે, પરંતુ મનઃપર્યાયજ્ઞાન મનુષ્ય ગતિમાં થાય છે. અન્ય જીવ અથવા અસંચત મુનિને થતું નથી. આ બંનેમાં વિષયકૃત લેહ આ પ્રમાણે છે કે, અવધિ જ્ઞાનનો વિષય રૂપી દ્રવ્યો માં અને

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

૨૪૧

અસર્વ પર્યાયોમાં છે એટલે અવધિજ્ઞાન રૂપી દ્રવ્યોના કેટલા એક પર્યાયને જાણી શકે છે પણ તે સંપૂર્ણ દ્રવ્ય તથા સર્વ પર્યાયોને જાણી શકતું નથી. પરંતુ મનઃપર્યવ જ્ઞાનનો વિષય તો તેના અનંતમાભાગમાં પણ છે. એટલે કહેવાનો આશય એવો છે કે અવધિ જ્ઞાનથી જે રૂપી દ્રવ્ય જાણી શકાય છે. તે દ્રવ્યના અનંતમા સૂક્ષ્મ ભાગને પણ મનઃપર્યવ જ્ઞાન જાણી લે છે. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, અવધિજ્ઞાન કરતાં મનઃપર્યવ જ્ઞાન વિશેષ અધિકાર ધરાવે છે અને તેથી આર્હત વિદ્વાને તેને વિશેષ માન આપે છે.”

વિદ્વાન્ શ્રુતજ્ઞાનના આ વચનો સાંભળી અવધિજ્ઞાનના મુખ ઉપર જરા ચાનિ પ્રસરી ગઈ અને મનઃપર્યાયજ્ઞાનની મુખમુદ્રા ઉપર સ્મિતાંકુરો પ્રગટ થઈ આવ્યા.

મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન કરતાં પોતાની મહત્તા વિશેષ સાબીત થવાથી મનઃપર્યાય જ્ઞાનના હૃદયમાં ઉચ્ચ આસન ઉપર બેસવાની પૂર્ણ આશા પ્રગટ થઈ આવી. તત્કાળ તેણે ઉભા થઈ તે ઉચ્ચ આસનના સોપાન ઉપર દૃષ્ટિ કરી તેવામાં શ્રુતજ્ઞાને વિનયથી જણાવ્યું, “ મિત્ર, જરા રાહ જુઓ. આ પરમ પવિત્ર શાંત મૂર્તિ કેવળજ્ઞાનનું સ્વરૂપ સાંભળ્યા શિવાય તમારાથી ઉચ્ચ આસનનો અધિકાર લેવાશે નહીં. મને લાગે છે કે, આ આપણો પવિત્ર મિત્ર હમણાંજ પોતાની મધુર વાણી પ્રગટ કરશે. ”

આટલું કહી શ્રુતજ્ઞાને મૌન ધારણ કર્યું અને સર્વે ત્યાં કેવળજ્ઞાનની સન્મુખ બેવા લાગ્યા. શાંત સ્વરૂપ કેવળજ્ઞાન પોતાની સુધામય દૃષ્ટિ સર્વ તરફ પ્રસારતું હતું, પણ તેના મુખમાંથી કોઈ જાતની ધ્વજાની વાણી પ્રગટ થઈ નહીં. કારણકે, તે સમાન ભાવમાં વર્તનાર હોવાથી તે ઉચ્ચ આસનની ધ્વજા ધરાવતું ન હતું. તે સર્વદા નિષ્કામવૃત્તિમાં રમણ કરનાર હતું.

ન્યારે શાંત અને આનંદ સ્વરૂપ કેવળજ્ઞાને કાંઈપણ કહ્યું નહીં એટલે મતિ, શ્રુત અવધિ અને મનઃપર્યાય એ ચારે મિત્રો સાનંદાશ્ચર્ય થઈ આ પ્રમાણે બોલ્યા. “ પ્રિય કેવળજ્ઞાન, તમારી નિષ્કામ વૃત્તિ જોઈ અમે સર્વ ખુશી થયા છીએ. તમારી ઉચ્ચ વૃત્તિને જોઈને અત્યંત ધન્યવાદ આપીએ તેટલો થોડો છે. આ વિશ્વ ઉપર વિતરાગ દશાનો જે અદ્ભુત અને અદ્વિતીય આનંદ કહેવાય છે તે તમારોજ પ્રભાવ છે. તમારા પ્રભાવથી આત્મા મોક્ષગામી થઈ અનિર્વચનીય સુખનો ભોક્તા બને છે. અમે સર્વે આપના મહાત્માને વિનંતિ કરીએ છીએ કે, તમે અમારી પર અનુગ્રહ કરી આ ઉચ્ચ આસન ઉપર બેસો અને અમેને ઉચ્ચ પ્રકારનો ઉપદેશ આપો. તમારા ઉપદેશના પ્રકાશથી અમારું આંતર સ્વરૂપ વિશેષ નિર્મલ બની જશે. આ જગતમાં જૈનશાસ્ત્રના જય તમારાથીજ કહેવાય છે. ભગવાન તીર્થંકરો પણ તમને અનુપમ માન આપે છે.”

આ પ્રમાણે કહી તે ચારે જ્ઞાનોએ નીચેના મુદ્રાકથી ભગવાન કેવળજ્ઞાનની

૨૪૨

જ્ઞાન સંવાદ.

સ્તુતિ કરી હતી.

ક્ષીણ કર્મ પ્રકૃતિને પ્રચુરાનંદ દાયિને ।

કેવલજ્ઞાનરૂપાય સર્વાત્કૃષ્ટાય તે નમઃ ॥૧॥

જેમાં સર્વકર્મની પ્રકૃતિએ ક્ષીણ થાય છે, જે ઘણાં આનંદને આપનારૂં છે અને જે સર્વથી ઉત્કૃષ્ટ છે, તે કેવળજ્ઞાનના સ્વરૂપને નમસ્કાર છે.” ૧

આ પ્રમાણે નમસ્કાર કરી તે ચારે મિત્રોએ હસ્તનું અવલંબન આપી મહાત્મા કેવળજ્ઞાનને ઉચ્ચ આસન ઉપર બેસારી દીધું. જ્યારે કેવળજ્ઞાન તે ઉચ્ચ આસન ગ્રહણ કર્યું, એટલે સર્વત્ર જય ધ્વનિ થઈ રહ્યો અને દેવતાઓએ આકાશમાંથી પુષ્પની વૃષ્ટિ કરી.

ક્ષણવાર પછી ચાર મિત્રોએ અંજલિ જોડી કેવળજ્ઞાનને આ પ્રમાણે જણાવ્યું. “ભગવન્ કૃપા કરી આપનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જણાવો અને તે સાથે અમારા સંબંધી કેટલોએક ઘોષ આપો કે જેથી અમે આપનો અત્યંત આભાર માનીશું.” તે જ્ઞાનોની આ વિનંતિ ઉપરથી મંદહાસ્યના પ્રકાશથી આસપાસના પ્રદેશને પ્રકાશિત કરતાં કેવળજ્ઞાને ગંભીર અને મધુર ધ્વનિથી નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું.

“પ્રિય મિત્રો, તમેએ પ્રેમ પૂર્વક મને મોટું માન આપ્યું, તે તમારા વિવેકને પૂરો ધન્યવાદ ઘટે છે. મારું પોતાનું સ્વરૂપ મારે મુખે કહેવું, એ મને પસંદ નથી છતાં તેમાં કેટલાએક લાભોના વિચાર કરી હું તમારી સમક્ષ સંક્ષેપમાં મારા સ્વરૂપનો ચીતાર આપું છું. મિત્રો, આઠ કર્મોની અંદર મોહનીય કર્મ બળવાન ગણાય છે. તે મોહનીય કર્મ ક્ષીણ થવાથી તે સાથે જ્ઞાનાવરણી, દર્શનાવરણી અને અંતરાય કર્મ ક્ષીણ થતાં મારી ઉત્પત્તિ થાય છે. તે મારી ઉત્પત્તિમાં કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શન એ મારા ઉભય સ્વરૂપ પ્રગટે છે એ ચારે પ્રકૃતિઓનો ક્ષય એ મારો (કેવળજ્ઞાનનો) હેતુ છે. આ પ્રમાણે સંક્ષેપમાં મારું સ્વરૂપ છે. જે સ્વરૂપને ધારણ કરનારા કેવળી ભગવંત આ વિશ્વમાં પરમપૂજ્ય થઈ મોક્ષ દશાના સંપૂર્ણ અધિકારી અને છે.”

કેવળજ્ઞાનની આ વાણી સાંભળી સર્વ જ્ઞાનોએ આનંદ ધારણ કરી તેને વંદના કરી, તે સમયે તેમણે પુનઃ નીચેના પદ્યોના ઉચ્ચાર કર્યો.

અમંદાનંદસંદોહ દાયકં જ્ઞાનનાયકમ્ ।

જયતાત્કેવલજ્ઞાનં કેવલાનંદ રૂપકમ્ ॥૧॥

“ઘણાં આનંદના સમૂહને આપનાર, સર્વ જ્ઞાનોના નાયક રૂપ અને કેવળ આનંદ રૂપ એવું કેવળજ્ઞાન જય પામે.” ૧

તે પછી સર્વ જ્ઞાનોએ નમ્રતાથી જણાવ્યું કે, ભગવન્, આપણુ બધા મિત્રોના યોગથી આત્મા કેવી કેવી શક્તિ ધરાવે છે? તે વિષે કૃપા કરી સમજાવો. જે ઉપરથી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૪૩

આપણુ સર્વની ન્યૂનાધિકતા જાણવામાં આવે.”

કેવળજ્ઞાને આનંદ દર્શાવતા કહ્યું, “મિત્રો, આપણાં આ મિત્ર મતિ અને શ્રુત લગભગ સરખા છે, તે બંને જ્ઞાનોથી જીવ સર્વ દ્રવ્યોને જાણે છે; પરંતુ સર્વ દ્રવ્યોના સર્વ પર્યાયોને જાણતો નથી, પોતાને યોગ્ય એવા પર્યાયોને જ જાણે છે, આ મિત્ર અવધિજ્ઞાનનો વિષય કાળો, પીળો ઇલાદિ રૂપી દ્રવ્ય ઉપર રહેલો છે. પરંતુ તે રૂપી દ્રવ્યના સર્વ સંપૂર્ણ પર્યાયો તેના વિષય થઈ શકતા નથી, કિંતુ કેટલાક પર્યાય અત્યંત શુદ્ધ અવધિજ્ઞાન દ્વારા પણ રૂપવાન જ જાણવામાં આવે છે, આ મિત્ર મન:પર્યાય જ્ઞાનનો વિષય રૂપી દ્રવ્યોના અનંત ભાગમાં છે, એટલે જે પદાર્થ અવધિજ્ઞાનના વિષય છે તેના અનંત ભાગ-અતિ સૂક્ષ્મ ભાગ તે મન:પર્યાયનો વિષય છે, તેથી મન:પર્યાય જ્ઞાનવાળો આત્મા અવધિજ્ઞાનના વિષયના અનંત ભાગને જાણે છે અને જે મનમાં શુભ ભાવને પ્રાપ્ત એવા મનુષ્ય ક્ષેત્રમાં વ્યવસ્થિત થયેલા રૂપી દ્રવ્યોને જાણે છે, અને હું પોતે કેવળજ્ઞાન જીવાદિ સંપૂર્ણ દ્રવ્યને અને તેના યાવત્ પર્યાયને જાણું છું. લોક તથા અલોક સર્વ મારો વિષય છે, હું સર્વ ભાવોનું આહક છું, એવા કોઈ પદાર્થ નથી કે જે મારો (કેવળજ્ઞાનનો) વિષય ન થઈ શકે, તાત્પર્ય કે, સંપૂર્ણ વિષય તથા સંપૂર્ણ વિષયોના સંપૂર્ણ સ્થૂળ તથા સૂક્ષ્મ સર્વ પર્યાયને હું પોતે પ્રકાશિત કરું છું, તેથી ભગવન્ તીર્થંકરો અને સિદ્ધ દશામાં આવનારા આત્માઓ મારો આશ્રય કરવા ઇચ્છા રાખે છે.”

ભગવાન્ કેવળજ્ઞાનની આ વાણી સાંભળી સર્વ જ્ઞાનોને અતિ આનંદ ઉત્પન્ન થઈ આવ્યો, પછી તેમણે નીચેના પદ્યથી તેની સ્તુતિ કરી.

કેવલં કેવલનંદ કારકં હુપકારકમ્ ।

કર્મદનં કેવલજ્ઞાનં વિશ્વે જયતુ સર્વદમ્ ॥૧॥

“કેવળ માત્ર આનંદને આપનારું, ઉપકાર કરનારું, કર્મોને હણનારું કેવળજ્ઞાન આ વિશ્વમાં જય પામે.” ૧

આ પદ્ય બોલતા બોલતાં સર્વ જ્ઞાનોએ કેવળજ્ઞાનની પૂજા કરી અને તે પછી તેઓ સર્વ પોતપોતાની ભૂમિકામાં આદ્યા ગયા હતા.

સમાપ્ત.

૨૪૪

વીરભક્તો શાશન દીપાવો.

શ્રી મહાવીર જયંતી.

વીરભક્તો શાશન દીપાવો!

આત્માનંદ મેળવો.

! ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩!

તેરમું ગુણસ્થાન પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે !

વહાલા બંધુઓ અને ભગિનીઓ !

તમે મનુષ્ય જન્મ મેળવીને શું સાર્યક કીધું? શું પરમાર્થ કીધો? શું લાભ લીધો? શું ચિંતવન કર્યું? દેખો અંજલિના પાણીમાંથી બિંદુ બિંદુ નીચે પડી ઓછું થાય છે તેમ એક એક ધણુ ઓછી થઈ તમારા આયુરૂપી પાણીનો અંત આવવાની તૈયારી છે, કાળ પડછાયાના બંને તમારી સાથે સદા ફરતો રહેલો છે તમે રાખને કિંવા માખાપને કિંવા લોકોને ઠગવા શકિતવાન છો પણ યાદ રાખો કે કાળની સાથે તમારી ઠગાઈ ચાલવાની નથી. તમે તમારી હોંશીયારી નિપુણતા કુતર્ક ત્યાં ચલાવી શકવાના નથી, તેની દૂતી જરા તમારા સન્મુખ આવે છે ત્યારે શ્રીમંતો પૈસાની પ્રબળતાથી લોકોને પોતાનો બુઢાપો છુપાવવા, જીવાન ઓરતને સંતોષ પમાડવા કાળા કલંકરૂપ ગળીના રંગને ઉપયોગ કરી, ધર્મને પણ વિસારી ગાડી ઘોડામાં મોઝ ઉડાવે છે; પડિઝમણને દેવપૂજનને સદગુરૂના સદ્બોધને વિસારી અધમ દુરાચારી વેશ્યા કુલટાઓને ન્યાલ કરી તન, ધન, બુદ્ધિ, આખરૂને ગુમાવે છે.

હું બંધો ! તેવા અનેક કુમાર્ગે ચડેલા પ્રામર પ્રાણીઓને સત્ય માર્ગ બતાવવા વીર પ્રભુનો જન્મ ક્ષત્રિકુંડનગરમાં સિદ્ધારથ રાખને ત્યાં ત્રિશલા દેવીની કુખમાં થયો છે. તેના ચરિત્રને શ્રવણ કરી તેમના ગુણ ગ્રામ કરી તમારા બુદ્ધિ બળને સન્માર્ગે વાપરી, તમારા ધનથી દેશતું દારિદ્ર દૂર કરી, મનની મલિનતાને દૂર કરી, ધર્મ તત્વને બાણી ઠાંધક એવું કાર્ય કરજે કે ફરી તમેને માતાના ગર્ભમાં નવ માસ સુંધી વારંવાર લટકવું ન પડે.

ગુરૂનો સદ્બોધ સૂર્ય ચંદ્ર મેઘ કરતાં પણ અધિક છે કે તે ત્રણે ગુણોને સાથે પૂરા પાડે છે, અને ભન્યાત્માઓના કલેશને હણી શિવમાર્ગ દેખાડે છે.

રાગ—બનઝારા.

બહુ પુણ્યનો રાશિ મિલાવી, જનની કુશ્વિને ભુવિ દીપાવી,

સુદ્ધી ત્રયોદશી તિથિ લાવીરે, પ્રભુ જન્મ્યા જગ હિતકારી;

કરો શિર જવાની તૈયારી; પ્રભુ.

૧

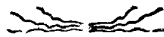
આત્માનંદ પ્રકાશ,

૨૪૫

- શનિકુંડમાં સૂર્યથી ભારે, થયો ઉઘોત જગ ઉદ્ધારે,
ચૈત્ર માસે તરો નરનારી; કરો શિવ. ૨
- માત તાતને હુષ્ ન માયે, દુઃખ દારિદ્ર દૂર થાયે,
દાન દેતાં મળી ઠઠ ભારીરે; કરો શિવ. ૩
- વૃદ્ધિ દેખી વર્દ્ધમાનને નામે, માત પિતા થાયે ગુણુ ધામે,
દેવે વીર ગુણુ વીર ધારીરે; કરો શિવ. ૪
- બંધો ! આળસ શીઘ્રને છોડો, તમે ચિત્ત વીરતામાં જોડો,
ઉત્સાહ મંત્ર ધૈર્ય લો ધારી; કરો શિવ. ૫
- તમે વીરના છો અનુયાયી, કરો જ્યંતી જન સુખદાયી,
સદ્બોધે કુબુદ્ધિ વિસારી; કરો શિવ. ૬
- હિંમત ધરતાં કીંમત થાશે, જગમાં કીર્તિ તમારી ગવાશે,
વીર વીર વીર ઉચ્ચારી; કરો શિવ. ૭
- જો પરમાર્થ કંઈ નવ કીધો, તેણે જનની ભારજ દીધો,
અંતે થાશે પસ્તાવો ભારીરે; કરો શિવ. ૮
- દેજો બાળને વિદ્યાદાન, લેજો શુરૂ નમી તવરજાન,
પૂજા ઉત્સવે મંદિર શણુગારીરે; કરો શિવ. ૯
- તમે જોન થઈ જાઓ એક, રાખો મળી સૌ ધર્મ ટેક,
માયા છોડો અંતે એ ખારીરે; કરો શિવ. ૧૦
- દેજો ભાષણમાં વીરબોધ, કરી વીરના ગુણુની શોધ,
જેથી થાય સમાજ હીતકારી; કરો શિવ. ૧૧
- વીર નિર્વાણ ખોતેર વરસે, પાવાપુરી ભાવે જન તરસે,
ચોવીસ ચાળીસ લો ધારી; કરો શિવ. ૧૨
- હીરવિજયે બોધને દીધો, માર્ગ શાહને બતાવ્યો સીધો,
આથે અર્જ માણેકે ઉચારી; કરો શિવ. ૧૧

લીં

મુનિ માણેક-આમ્રા.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ તરફથી અપાએલ સ્કોલરશીપો

મહુમ શેઠ કુશીરચંદ પ્રેમચંદ તરફથી સને ૧૯૧૩ ની સાલમાં મેટ્રીકમાં પસાર થયેલા જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીઓ પૈકી એક અમદાવાદના રહીશ મી. ચંદુલાલ ગીરધરલાલને સંસ્કૃત વિષયમાં સૌથી વધારે માર્ક મેળવ્યા હોવાથી રૂ. ૪૦) ની સ્કોલરશીપ આપવામાં આવેલ છે, અને બીજી સ્કોલરશીપ રૂ. ૪૦) ની સુરતના વતની માટેની હોવાથી મી. મણીલાલ રસીકદાસ

૨૪૬

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના.

કાપડીઆને ઉંચા નંબરે પાસ થવાથી આપવામાં આવેલ છે. તે સર્વ જૈન બંધુઓને જાહેર કરવામાં આવે છે.

(જૈન કોનફરન્સ ઓફીસ-મુંબઈ.)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના મેનેજર સાહેબ!

વિનય પૂર્વક જણાવવાનું કે આ સાથે, સંસ્થાની યોજના તથા તેમાં ઉત્તેજન આપનાર અત્યાર સુધીના શુદ્ધસ્થાના નામ મોકલાવ્યા છે જે કૃપા કરી પબ્લીકની જાણમાટે આપના પ્રસિદ્ધ પત્રમાં પ્રગટ કરશો.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

લી. સેવક.

લાલબાગ પાંજરાપોળ-મુંબઈ.

મૂલચંદ હીરજી.

ૐ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના.

શુદ્ધ દેવ, શુદ્ધ ગુરુ, અને શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિ કરવા ઉપર જીવ (આત્મા)ના કલ્યાણનો આધાર છે એમ આપને વિદિત છે. અનાદિ કાળથી જીવ કર્મની સાથે પ્રવાહથી અનાદિ સંબંધ રાખતો આ સંસારમાં ચોરાશીલાખ જીવોનીમાં ભમી રહ્યો છે. અને પોતાના કર્મોનુસાર સુખ દુઃખ સહન કરી રહ્યો છે. આ નાટકશાલારૂપ સંસારમાં શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિના અભાવે જુદા જુદા રૂપ ધારણ કરી નવા નવા શરિર બદલી આ જીવ નાટક કરી રહ્યો છે. જ્ઞાનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશમને અનુસારે વ્યાવહારિક કેળવણી મેળવવાથી સંસારમાં ઇજ્જત, આખર, માન વિગેરે મળે છે પરંતુ ધર્મથી વિમૂખ રહેવાથી સંસારનું સુખ રાત્રીની ઓશની માફક છે. ધર્મ ઉપદેશકોએ કથન કર્યું છે કે આર્ય દેશ ઉંચ્ય કુળ, પૂર્ણ આયુષ્ય, અને શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિ બહુ શુભ કર્મના દૈવ્યથી થાય છે આપણને દયામય ધર્મ મદયા છતાં આપણા યુવાનો સંસારિક કેળવણી લેવા છતાં દેવ ગુરુ અને ધર્મનું સાચું સ્વરૂપ ન જાણે તેમજ શુદ્ધ માર્ગમાં ન ચાલે તો તેની જોખમદારી સમાજ ઉપર છે. જ્યાં સુધી આપણા યુવક વર્ગને સમયપર શુદ્ધ ધર્મનું શીક્ષણ આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી આપણો તે વર્ગ ધર્મના કાયદાઓને શી રીતે પાલી શકે ? ૧૩-૧૪ વર્ષની ઉંમર સુધી બાળકમાં ગ્રહણ શક્તિ સારી હોય છે અને તે ઉંમર પછી તે બાળકમાં વિચાર શક્તિ તેજ થતી જાય છે. એ વિચાર શક્તિ પ્રગટ થયા પછી એ બાળક ઉપર ધર્મ સંબંધી સંસ્કાર પાડવામાં આવે અને દેવ ગુરુ ધર્મનું સાચું સ્વરૂપ સમજવવામાં આવે તો અણચારો પોતાની મેળે ત્યાગ કરે, એવા આશયથી તેમજ આજકાલ જૈન સમાજની સ્થિતિ સાધારણ થતી જાય છે અને અંગ્રેજી શિક્ષણમાં પૈસાનો ઘણો ખર્ચ થાય છે એમ વિચારી પરમ ઉપકારી મુનિ મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીના સદ્ઉપદેશથી શ્રી મુંબઈ નગરીના શ્રાવક સમુદાયને માર્ગમ પડે છે કે જ્યારે વિદ્યાર્થી ૧૬) વર્ષની ઉંમરે કે ત્યાર પછી મેટ્રિક અથવા એન્ટરન્ટ પરિક્ષા પસાર કરી થોડા સાધનોના અભાવથી આગળ અભ્યાસ કરતા અટકી પડે છે અને ધર્મનું શિક્ષણ ન મલકાથી સાચા રસ્તાને છોડી દઈ આડો અવળો માર્ગ પકડે છે જેને લઈને પોતાના આત્માનું કલ્યાણ કરી

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

૨૪૭

શકતો નથી પરંતુ હાંસીપાત્ર થાય છે. આવા વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરવા જુદા જુદા સ્થળોમાં જુદી જુદી સંસ્થાઓ સ્થાપવાનું હાલ તરત મુશ્કેલ છે તેથી એવા વિચાર આવડતો હતો કે કોઈ સારા સ્થાનમાં કે જે મુશ્કેલી બહુ દૂર ન હોય ત્યાં એક એવી સંસ્થા કાયમ કરવામાં આવે કે જ્યાં હાંસીપાત્ર કોઈપણ ભાગમાંથી મેટ્રિક અથવા તેની બરાબરના એન્ટરન્ટ કે બીજી પરિક્ષા પસાર કરી જે વિદ્યાર્થી ત્યાર પછીનો અભ્યાસ પોતાના ખર્ચે ન કરી શકતા હોય તથા જે વિદ્યાર્થીઓ ખરચ આપી આ સંસ્થાનો લાભ લેવા ઇચ્છા રાખતા હોય તેવા વિદ્યાર્થીઓને આ સંસ્થામાં રાખી તેની સાથે ચઢવત, ખાવું, પીવું, વ્યાવહારિક, ધાર્મિક તથા શારીરિક શિક્ષણ ઉપર પૂરેપૂરું ધ્યાન આપી તેને વ્યવહારિક તથા ધાર્મિક બાબતમાં હુશીયાર કરી સંપૂર્ણ અધ્યાત્મ અને લાયક બનાવવા. આ વિચાર આવડતો હતો તે દરમ્યાન પુનાનિવાસી શેઠ ગગલભાઈ હાથીભાઈએ મહારાજ સાહેબ પાસે એવી ઇચ્છા દર્શાવી કે પુનાની ફરગ્યુશન કોલેજની નજીક પોલીસ લાઇન્સની પાસે જે ખુદ્દા મેદાન ઉપર તેમની જમીન તથા બંગલો છે અને જ્યાંના હવા પાણી સારા છે, તે જમીનમાંથી કેટલોક ભાગ વિદ્યાર્થીઓના રહેવાના મકાન માટે આપવા તથા મકાન બનાવવા માટે રૂ. ૫૦૦૦) અથવા તેથી વધુ રકમ આપવા જણાવ્યું. આ વાત ટ્રાગણ સુદિ ૫ ને સોમવારે પેહલવેલી મુનિ મહારાજશ્રીએ બ્રાહ્મણમાં જણાવી કેટલુંક યોગ્ય વિવેચન કર્યું; જેથી આ શુભ ખાતામાં કેટલાક મહાશયોએ યોગ્ય મદદ આપવા પોતાની ઇચ્છા જણાવી અને દર વર્ષે સુધી ખરચ માટે પ્રતિ વર્ષે અમુક રકમ આપવી કબજ કરી ભરી દીધી. ત્યારપછી ટ્રાગણ સુદિ ૧૪ ને બુધવારના દિવસે બ્રાહ્મણ વખતે આ બાબત ઉપર ફરીથી ચર્ચા કરી એક એક કામચલાઉ કાર્યકારીણી સભા ચુંટવામાં આવી, જેના તરફથી નીચલી યોજના તૈયાર કરવામાં આવી છે તે અનુસાર આ અતિ અગત્યની યોજનાપર ખાસ ધ્યાન આપવા વિનંતિ છે અને તેમાં યોગ્ય મદદ આપવા વિનંતિ છે.

સરહદ યોજના નીચે પ્રમાણે પસાર થયેલી છે અને રૂપીઆની જોગવાઈ થતાં કમીટિ વિગેરેની વ્યવસ્થા કરી કામ શરૂ કરવામાં આવશે.

૧ નામ.

આ સંસ્થાનું નામ. “ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય ” રાખવામાં આવે છે.

૨ સ્થળ.

આ સંસ્થા પુના શહેર નિવાસી શેઠ ગગલભાઈ હાથીભાઈના બંગલાની જમીનમાંથી જેટલી જોઈએ તેટલી જમીન તેઓ સાહેબ પાસેથી લઈ એ જમીનમાં યોગ્ય રીતે કાયમ કરવી.

૩ મકાનની સંખ્યા.

(ક) હમણાની અને ભવિષ્યમાં વૃદ્ધિના ખ્યાલ કરી ૫૦) વિદ્યાર્થીઓને રહેવાને લાયક મકાનની ગોઠવણ કરવી.

જેટલા ૧૩ ચોરસાઓ બાંધવા તેની પાછળ મકાનમાં રૂ. ૧૩૦૦૦) નો ખરચ થવા સંભવ છે. એ શીશવ એક મકાન સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ વાસ્તે, એક મકાન ધાર્મિક શિક્ષક વાસ્તે, એક મકાન શ્રી જીનમંદિર માટે, એક મકાન લાયબ્રેરી તથા લેકચર હોલ માટે, તથા એક મકાન રસોડા

૨૪૮

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના.

તથા સ્ટોર રૂમ માટે બનાવવા, એ સર્વ મકાન બાંધવા પાછળ કુલે રૂ. ૨૦૦૦૦) ના ખર્ચ થવા સંભવ છે, જ્ઞાન તથા એસ્ટીમેટ પહેલાથી તૈયાર કરાવી મંજૂરી લઇ બનાવવામાં આવશે.

(ખ) જે જે ગૃહસ્થ એક એરડાના રૂ. ૫૦૦) અથવા બેડાના એરડાના રૂ. ૧૦૦૦) આપે તેવા ગૃહસ્થોના નામનો એક લેખ તે એરડાપર લગાડવો.

૪ વિદ્યાર્થીઓની યોગ્યતા વિગેરે.

- (ક) હિંદુસ્તાનના કાઠપણ પ્રાંતમાંથી વિદ્યાર્થી તેમાં દાખલ થઇ શકશે.
- (ખ) વિદ્યાર્થી જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક હોવો જોઇએ.
- (ગ) મેટ્રીક અથવા તેની બરાબરની પરિક્ષા પાસ કરનાર વિદ્યાર્થીને લેવામાં આવશે.
- (ઘ) વિદ્યાર્થી સારી ચાલ ચલાવવાળો, શીખવામાં હુશીયાર અને ચાલાક સમજદાર હશે તેને દાખલ કરવામાં આવશે.
- (ચ) મકાનની સગવડતા મુજબ વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવામાં આવશે.
- (છ) સંસ્થાના કાયદા કાનુનોને અનુસરી ચાલવાને બંધાવ તેવા વિદ્યાર્થીને દાખલ કરવા.
- (જ) બીમાર અથવા આ સંસ્થામાં રહી ગુજરાન ચલાવવાની ઇચ્છા રાખનાર વિદ્યાર્થીને આ સંસ્થામાં લેવામાં આવશે નહીં.

૫ પ્રખ્યાત.

- (ક) વિદ્યાર્થીઓની દેખરેખ તથા તેની સંભાલ વાસ્તે એક સુશિક્ષિત અનુમતી ધર્મચ્યુસ્ત સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ રાખવામાં આવશે.
- (ખ) ધર્મ શિક્ષણ આપવા માટે એક તત્ત્વવેત્તા, જૈન ધર્મના ગુરુ આશયોને જાણનાર એવો શિક્ષક રાખવામાં આવશે, જે દરરોજ ઓછામાં ઓછો એક કલાક ધર્મ શિક્ષણ આપશે.
- (ગ) કમીટી ધર્મ શિક્ષાનો જે અભ્યાસ ક્રમ તકરી કરશે તે પ્રમાણે ધર્મ શિક્ષા આપવામાં આવશે, ક્રિયા પોતાની પરંપરા મુજબ વિદ્યાર્થી કરે તેમાં આ સંસ્થાને હસ્તક નથી.
- (ઘ) વિદ્યાર્થીએ દેવ પૂજા [કારણ સિવાય] દરરોજ કરવી જોઇશે.
- (ચ) રવિવાર તથા છુટીવા દિવસે ઓછામાં ઓછું એક સામાયિક વિદ્યાર્થીએ કરવું જોઇશે.
- (છ) પર્યુષણ પર્વમાં તથા અન્ય પર્વમાં કમીટીના નિયમ મુજબ દેવ દર્શન (ચૈત્ય પરવાડી) કથા શ્રવણ, પ્રતિક્રમણ વિગેરે કરવા જોઇશે.
- (જ) આ સંસ્થામાં જૈન ધર્મ અનુસાર ખાન પાનની ગોઠવણ રાખવામાં આવશે.

૬ ખર્ચ.

ખર્ચ નીચે મુજબ અનુમાન કરવામાં આવ્યો છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૪૯

૨૫ વિદ્યાર્થીમાટે.

સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ રૂ. ૧૦૦] ધર્મ શિક્ષક રૂ. ૪૦] રસોયા રૂ. ૨૦] ધાત્રી રૂ. ૨૧] ચોકી-
દાર ૧ રૂ. ૧૦ ખોરાકી વિદ્યાર્થી ૧] રૂ. ૧૦] રૂ. ૨૫૦] સ્ટાફની રૂ. ૮૦] શ્રી વિદ્યાર્થી ૧] રૂ. ૬]
૧૫૦] પુસ્તક રૂ. ૪] ૧૦૦] કપડા રૂ. ૨] રૂ. ૫૦ પચુરણ ધોખી હનમત સ્ટેશનરી રૂ. ૧૭૯]
કુલ રૂ. ૧૦૦૦) માસિક તેમજ ૫૦] વિદ્યાર્થીમાટે તેનાથી ડબલ કરતાં એકાદ એટલે રૂ. ૧૭૦૦] થાય.

એ હિસાબ મુજબ ૨૫ વિદ્યાર્થી માટે દર વર્ષે ખર્ચ રૂ. ૧૨૦૦૦) ૫૦) વિદ્યાર્થી માટે વ-
ર્ષના ખર્ચ રૂ. ૨૦૪૦૦) થાશે. મકાન વિગેરેનો એક વખત ખર્ચ રૂ. ૨૦૦૦૦) ગોદડા, વાસણુ
ફરનીયર વિગેરે એક વખત ખર્ચ રૂ. ૩૦૦૦) પુસ્તક લાઈબ્રેરી માટે એક વખત ખર્ચ રૂ. ૨૦૦૦)

એ મુજબ મકાન, ફરનીયર વિગેરે ખર્ચ માટે રૂ. ૨૫૦૦૦) અને ૨૫) વિદ્યાર્થીના વર્ષનો
ખર્ચ રૂ. ૧૨૦૦૦) તથા ૫૦) નો વર્ષનો ખર્ચ રૂ. ૨૦૦૦૦) નો થવા અનુમાન થાય છે.

૭. શ્રી આપી દાખલ થનાર વિદ્યાર્થી.

જો કોઈ વિદ્યાર્થી પોતાના ખર્ચે આ સંસ્થાનમાં અભ્યાસ કરવામાં ઇચ્છતો હશે તો તેની
પાસેથી દર માસે રૂ. ૩૦) લેવામાં આવશે વધારે આપે તેની ખુશીની તાત છે. એ રૂ. ૩૦) માં
કુલ ખર્ચ ખાવા પીવા, પુસ્તક શ્રી, કપડા વગેરેનો શમાવેશ થઈ જશે.

૮. કાર્ય ક્યારે શરૂ કરવામાં આવશે.

બ્યારે રૂ. ૧૨૦૦૦) દર વર્ષની આવક મુજબ દશ વર્ષ વાસ્તે આપવાની સરતે કબુલાતો
આવી જશે કે આ કામની શરૂઆત કરવામાં આવશે, અને શરૂઆતમાં વર્ષ ૧) ના રૂપીઆ અ-
ગાઉથી લેવામાં આવશે.

ન્યાં સુધી મકાનની સગવડ થાય નહીં ત્યાં સુધી ભાડાના મકાનથી કામ ચલાવવામાં આવશે.

૯. વિદ્યાર્થી માટે પ્રતિજ્ઞા.

આ સંસ્થાનો શ્રી લાભ લેનાર વિદ્યાર્થીએ જોટલા વર્ષ સુધી આ સંસ્થાનો લાભ લીધા હોય
તેટલા દર વર્ષના રૂ. ૪૦૦) લેખે પોતાની ભવિષ્યની કમાણીમાંથી દર સેંકડે ચર ટકા લેખે
દેવું વસુલ આપવા આ સંસ્થામાં વિદ્યાર્થી તરીકે દાખલ થતી વખત કબુલાત આપવી.

પરંતુ કમાણી કરવાની શરૂઆતના બે વર્ષ આ રકમ ભરવામાંથી વિદ્યાર્થી મુક્ત રહી શકશે.

૧૦ સલાસદ બાબત.

પેટન	રૂ. ૫૦૦૦)
પ્રથમ વર્ગ	રૂ. ૨૫૦૦)
બીજો વર્ગ	રૂ. ૧૫૦૦)

૨૫૦

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના.

ત્રીજો વર્ગ

રૂ. ૧૦૦૦)

જેમણે દરવર્ષે રૂ. ૫૧) લેખે દશ વર્ષ સુધી આપના કચ્છ કર્યા છે તેઓ આરગીનરી સભાસદ ગણાશે.

કાગણુ સુદ ૫ શને ૧૦૦૧)	શેઠ હેમચંદ અમરચંદ	૧૦૦૧૦
„ ૧૦૦૧)	„ દેવકરણુ મુલજી	૧૦૦૧૦
„ ૧૦૧)	„ લલ્લુભાઈ ગુલામચંદ ઝવેરી	૧૦૧૦
„ ૧૦૧)	„ ડાયાભાઈ શોભામચંદ કોશરી	૧૦૧૦
„ ૫૧)	„ ભાઈચંદ અમુલખ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ જમનાદાસ મોરારજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ દેવકરણુ પ્રેમજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ચુનીલાલ વીરચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ વાડીલાલ શાંકરચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ મુલચંદ ઇચ્છાચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ કુલચંદ તીકમજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ આપુકાલ ન્યાલચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ મોહનલાલ ચુનીલાલ અન્નામી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ છોટાલાલ લહેરચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ પ્રેમચંદ કેશરીચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ચતરભજ વીરચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ વલ્લભજી વીરજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ મુલજી ધનજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ કલાણુજી વીરજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ગીરધર વીરજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ઉત્તમચંદ માનચંદ	૫૧૦
કાગણુ સુદ ૬ ભોમે ૫૧)	„ મનુકચંદ રૂપચંદ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ડાકોરદાસ મંગલજી	૫૧૦
„ ૫૧)	„ મદનજી કચરા પારખ	૫૧૦
કાગણુ સુદ ૧૨ સોમ ૧૦૧)	„ મોતીલાલ મુલજી	૧૦૧૦
કાગણુ સુ. ૧૪ ચુત્ર ૧૨૫)	„ કલ્યાણચંદ શોભામચંદ ઝવેરી	૧૨૫૦
„ ૨૫૧)	„ નગીનદાસ કપુરચંદ ઝવેરી	૨૫૧૦
„ ૫૧)	„ રામચંદ જેઠા દેશાઈ	૫૧૦
„ ૫૧)	„ ગુલામચંદજી દલા	૫૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૫૧

”	૫૧) શેઠ મકનજી જીડાભાઈ ખારીસ્ટર	૫૧૦
”	૧૦૧) શેઠ નેમચંદ બીમજી	૧૦૧૦
”	૫૧) શેઠ કાલીદાસ અમરશી	૫૧૦
”	૫૧) મી. મુલચંદ હીરજી	૫૧૦
”	૫૦૦) શેઠ યુનીલાલ નારણદાસ કાનુની મારફત	૫૦૦૦
ક્રાંતિજી વદ ૪ સ્વી	૫૧) શેઠ માણેકલાલ નાનજી હસ્તક	૫૧૦
”	૫૧) શેઠ લહેરભાઈ ન્યાલચંદ	૫૧૦
”	૧૫૦) શેઠ મોતીચંદ ગીરધર કાપડીયા	૧૫૦૦
ક્રાંતિજી વદ ૮ ગુરૂ	૫૧) શેઠ પાનાચંદ પ્રેમચંદ	૫૧૦
”	૫૧) શેઠ પ્રેમચંદ પુંજી	૫૧૦
ક્રાંતિજી વદ ૧૦ સની	૫૧) શેઠ બાપુભાઈ લલ્લુભાઈ	૫૧૦
ક્રાંતિજી વદ ૧૧ સ્વી	૫૧) બાઈ રૂક્મણી તે શેઠ નગીનચંદ કપુરચંદની વિધવા	૫૧૦

૩૧. ૫૦૧૩

૩૧. ૫૦૧૩૦

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી કેશરીયાજી મહારાજની યાત્રા કરીને મુનિરાજ શ્રી લલિતવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી ઉત્તમવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી જીનવિજયજી વગેરે ઠાણા ત્રણ રૂપાલ સંઘના આગ્રહથી ત્યાં પધાર્યા હતા, જ્યાં પાઠશાળાની પરિક્ષા લીધી અને તે પાઠશાળા કાયમ રાખવા માટે ઉપદેશ દેતાં (૩૦૦૦) તેના નિભાવ માટે થયા. ત્યાંથી વિહાર કરી લાડોલ ગામે પધાર્યા ત્યાં ઇતર દર્શનીયોના અતી આગ્રહથી વીશ દિવસ રહ્યા જ્યાં અઢાઈ મહોત્સવ થતાં મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. વ્યાખ્યાનનો લાભ અનેક માણસો લેતા હતા. ત્યાંથી વિહાર કરી વિજયપુર પધાર્યા હતા. ત્યાં થોડા દિવસ રહી તારંગાજી પધાર્યા હતા. (મળેલું)

વિલાયત ગમન—અત્રેના જાણીતા જૈન સંઘના અગ્રેસર અને મુખ્યના કાપડના મોટા વેપારી શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણજી તા. ૧૮ મી એપ્રિલના રોજ વિલાયત જવાને ઉપડી જશે. અગર જો કે તેઓ પારીસ, લંડન, જર્મની વીગેરે સ્થળે મુસાફરી કરવા ધારે છે પરંતુ પ્રસંગોપાત પોતાના વ્યાપારના ઉપયોગી સ્થળોની મુલાકાત લઈ વેપારને ઘટતો અવ્યાસ કરનાર છે. આશ છે કે આ પ્રસંગે તેઓ પોતાની કામના અને ધર્મના હિત માટે યોગ્ય શુભ કાર્યોને પણ સાફ ઉત્તેજન આપશે. અમે તેમને મુબારકબાદી આપીએ છીએ. અમે તેમની સફર સફળ ઈચ્છીએ છીએ.

૨૫૨

અંથ સિવકાર.

અંથ સિવકાર.

ખોરાક અને તંદુરસ્તી.

આ નામની યુક તેના પ્રસિદ્ધ કર્તા જીવદયા હીમાલતી અને જીવદયા માટે તન મન ધનથી પ્રયાસ કરનાર શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક મંડળના મેનેજર ઝવેરી લલ્લુભાઈ ગુલાબચંદ તરફથી ભેટ મળેલી છે. તેના લેખક વેટરનરી સરજન અને આ ખાતાના આસીસ્ટન્ટ મેનેજર છગનલાલ પન્નમશુંદલાસ છે. ખોરાક અને તંદુરસ્તીને કેવો સંબંધ છે, માંસાહારથી તંદુરસ્તીને કેટલું નુકશાન છે તે પાશ્ચિમાલ્ય દેશોના વિદ્વાન ડાક્ટરોના પ્રમાણે આપી સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે. અને વનસ્પતિ આહારજ મનુષ્ય માત્રને જીવન રૂપે તેમજ તંદુરસ્તીને આબાદ રાખનાર તે સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે. વળી આ યુકની એક લાખ કોપી જુદા જુદા ગૃહસ્થોની સહાયથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવતાં તે મફત વહેંચી જીવદયાના કાર્યને માટે ખાસ ઉત્તેજન આપ્યું છે. આવી રીતના પ્રયાસથીજ હમેશાં કાર્ય પ્રતેહમંદ થાય છે. આવા તેમના ઉત્તમ કાર્ય માટે તેના મેનેજરને ધન્યવાદ આપીએ છીએ, અને તેમના આ જીવદયાના કાર્યમાં જૈન તેમજ જૈનેતર ફ્રાંઝ પશુ ગૃહસ્થને સહાય આપવા વિનંતી કરીએ છીએ.

મૂર્તિમંડન.

આ નામની યુક શ્રીમદ્ સૂરિશ્વર શ્રી વિજયકમળસુરિજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી લખિંધવિજયજી વિરચિત અમોને ભેટ મળેલી છે. આ યુક હિંદુસ્તાની ભાષામાં લખાયેલી છે દુંદીયા, મુસલમાન, શિખ અને આર્યસમાજીઓ સાથે જે જે પ્રશ્નોત્તર થયા છે તે તે શાસ્ત્ર પ્રમાણે આપી સુગમ રીતે મૂર્તિમંડનની સિદ્ધિ કરી બતાવી છે. જે વાંચવા લાયક છે. મળવાનું ઠેકાણું જ. નરલ યુક ડીપો સૈફ મીઠા બગ્ગર-લાહોર કિમત ચાર આના.